

الْأَجْوَدُ الْوَالِدِ الْبَرِّ

د مجود تربیت په خاطر خلوینت نبوی حدیثونو گلدسته

مُحَمَّدٌ بْنُ سُلَيْمَانَ الْمُهْتَبِ

الأبجود الولائفة

د چچو د تربیت په خاطر خلوینبت نبوی حدیثونو کلدسته

ح جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، 1445هـ

المهنا ، محمد بن سليمان
الأربعون الولدانية: أربعون حديثاً صحيحاً مع شرحها باللغة
البشتو. / محمد بن سليمان المهنا ؛ مركز أصول - ط1. - الرياض ،
1445هـ

100 ص ؛ .بسم

رقم الإيداع: 1445/19262
ردمك: 978-603-8438-06-0

This book is the property of the Osoul Center. Permission is granted for it to be stored, transmitted, and published in any print, electronic, or other format - as long as the Osoul Center is clearly mentioned on all editions, no changes are made without the express permission of the Osoul Center, and a high level of quality is maintained.

+966 11 445 4900

+966 11 497 0126

P.O.BOX 29465 Riyadh 11457

osoul@rabwah.sa

www.osoulcenter.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب سریزه

الحمدُ لله ربِّ العالمين، والصلاة والسلام على نبيِّنا محمدٍ، وعلى آله
وصحبه أجمعين، أمَّا بعد:

د څلويښت نبوي حديثونو باندي مشتمل د اهل علمو ډير کتابونه
شتون لري چې تر ټولو ډير مشهور يې د امام نووي رحمه الله کتاب
«الأربعون النووية» دی په دې کتاب کې امام نووي رحمه الله د نبي کریم
صلی الله عليه وسلم څلويښت حديثونه ددي لپاره راجمع کړي دي
چې د علم زده کونکي يې لفظونه په يادو ياد او په معنا يې ځان ښه
پوهه کړي، د څلويښت نبوي حديثونو نورې بيلگې د امام هروي کتاب
«الأربعين في دلائل التوحيد» او دامام ابن فضل کتاب «الأربعين الإلهية»
او د ابن عساكر کتاب «الأربعين البُلدانية» و غيره خورا ډير دي.

الله پاک ماته هم د نبوي څلويښتو حديثونو د راجمع کولو توفيق
او عزت را په برخه کړ، د بيلا بيلو شرعي اړينو موضوعاتو په اړوند مي
څلويښت کوتا نبوي حديثونه راجمع کړي دي تر څو زمونږ بچي د هغې
لفظونه ياد او په معنا يې ښه ځان پوهه کړي، او دا کتاب مي د «الأربعين
الوُلدانية» په نوم ونماو ځکه چې دا کتاب د بچو د تربيت په خاطر ليکل
شوی دی ((۱)). په دې کتاب کې ما ټول هغه صحيح حديثونه راوړي

(۱) - ولدان په عربي ژبه کې د ولد جمع ده بچي ته ويل کيږي هلک وي او که جينې وي او دا کلمه په
قرآن کریم کې په څو څو وار راغلې ده.

دي چې په صحت يې دوه لويې امامان د نبوي حديثونو امام بخاري او امام مسلم اتفاق کړی وي او يا يو د دې دواړو په خپل کتاب کې ذکر کړی وي.

بيا ددي کتاب هر نبوي حديث مي شرحه کړي او د هغې معنا په لنډه توگه بيان کړې تر خپل وس او توان مي کوشش کړی چې په شرحه کې د لفظونو او معنا وضاحت په آسان انداز اوکړم.

په خپل پروردگار ډير باوري يم چې زما دا کتاب به قبول او گټور اوگرځوي تر څو خلک ورته رامت شي دا کتاب ولولي، په يادو يې ياد کړي او همدې کتاب څخه په شرعي دورو، مساجدو، مدسو او کورنو کې بيلابيلې سيالۍ اوکړي، اى زمونږ پروردگار ته يې راڅخه قبول کړي بيله شکه ته اوريدونکى او پوهه ذات يې، مونږ ته او زمونږ مور او پلار، ملگرو او ټولو مسلمانانو ته بښنه اوکړي.

وَصَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

محمد بن سليمان بن عبد الله المهنا

الرياض

٠٠٩٦٦٥٠٥٤٩٠٥٢٥

تويتر: @almohannam

ایمیل: almohanna.m@gmail.com

په کتاب کې د پیل کولو نه وړاندې شپږ لار ښونې:

(۱) دا کتاب د کوچنیانو او لویانو ټولو لپاره اړین او مناسب دی ځکه چې په دې کتاب کې یواځې یا خو د الله پاک د کتاب قرآن کریم ایت دی یا نبوي حدیث دی او یا د اهل علمو د کتابونو څخه راخستل شوي گټوري لار ښونې ذکر شوې دي.

(۲) په دې کتاب کې مالند او کوتا حدیثونه راجمع کړي دي دا په دې خاطر چې په یادو یادول یې آسان او گټه عامه شي.

(۳) دا ټول نبوي حدیثونه مي د وضاحت څخه بعد ددې کتاب په پای کې په مسلسل ډول ذکر کړي دي تر څو په یادو یادول او بیرته لوستل یې آسان شي.

(۴) دا کتاب مي په اصل کې د بچو د تربیت په موخه لیکلی دی او زه سپارښتنه کوم چې په مدرسو، مساجدو، کورونو وغیره کې د

همدې کتاب څخه سيالي مقرر کړې شي تر څو عام او خپور شي.

(۵) زه ټولو تربيت کونکي مور او پلار، ښونکي وغيره و ته بلنه ورکوم تر څو دا کتاب د خپلو بچو، شاگردانو سره ولولي تر څو د ماشومانو ژبه په نبوي حديثونو باندې وچليږي او ټول هغه گټور اسلامي اخلاق او آداب زده کړي کوم چې په دې کتاب کې رانغښتلي دي.

(۶) ما د خپل وس او توان سره سم د حديثونو شرحه کړي او ځېنې معناگاني او گټې مي بيان کړي دي مگر ډير څه داسي شتون لري چې زما څخه پاتې شوي دي نو مور، او پلار، ښونکي وغيره بايد زيار او باسي تر څو هغه گټوري خبري پيدا کړي.

عبد الله بن عمر بن خطاب رضي الله عنهما خخه
روايت دى هغه وايې: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې
دي: اسلام پر پنځو (بنستونو) جوړ شوى دى: پدې گواهي
وركول چې پر حقه معبود نشته مگريو الله دى او محمد
-صلى الله عليه وسلم - د الله رسول دى، او د لمانځه ادا كول،
د زكات وركول، د الله د كور حج كول او د رمضان د مياشتې
روژه نيول.

تشریح:

په دې حديث كې نبي كريم صلى الله عليه وسلم مونږ د اسلام
په مبارك دين كې تر ټولو ډير اړين پنځه كارونو په تړاو سپارښتنه
كوي او دې كارونو ته د اسلام ارکان هم وايې:

لومړى ركن د اسلام: شهادة أن لا إله إلا الله (وأن محمدًا رسول
الله) - ده: يعنې گواهي وركول چې پر حقه معبود نشته پرته له الله -
تعالى خخه او محمد صلى الله عليه وسلم د الله پاك پيغمبر دى او دا د
اسلام تر ټولو لوي ركن دى، پس هغه څوك چې په ژبه دا كلمه د
توحيد وويي او په زړه ورباندي باور او كړي نو بيله شكه مسلمان
او د اسلام په مبارك دين كې داخل شو.

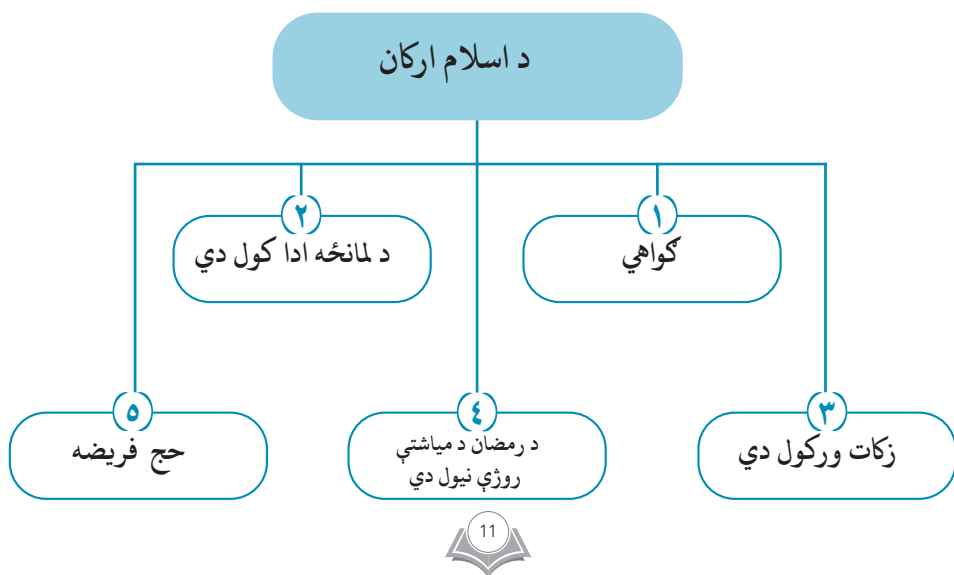
دوهم رکن: د لمانځه ادا کول دي: چې دا له دوو رکنونو وروسته تر ټولو مهم رکن دی په همدې خاطر يې ورسره نيژدې ياد شوی دی.

دریم: زکات ورکول دي: زکات ورکول د مال يو خاص برخه کومه چې شريعت ټاکلې ده په هر مالداره مسلمان باندي واجب ده چې د خپل مال زکات بي وزله او فقيرانو و غيره ته ورکړي.

خلورم رکن: د رمضان د مياشتې روژې نيول دي په هر عاقل بالغ مسلمان باندي چې شرعي عذر ونلري د رمضان د مياشتې ټولې روژه نيول واجب دي.

پنځم رکن: د الله پاک د کور حج فريضة ادا کول دي دا فريضة د توان او طاقت سره سم په ټول عمر کې يوځل ادا کول فرض دي.

دا پنځه هغه ارکان دي چې د اسلام مبارک دين بنياد ورباندي ولاړ دی چې بشپړ تفصيل او وضاحت يې د عقيدې او فقهې په کتابونو کې شتون لري.

د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی چې
د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د لوی گناهونو په
تړاو پوښتنه وشوه هغه وویل: لوی گناهونه: له الله سره شرک
کول، د مور او پلار نافرمانی کول، د نفس وژل، او په دروغو
باندې قسم خوړل دی.

تشریح:

په دې مبارک حدیث کې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د څلورو
لوی گناهونو په هکله مونږ ته خبرداری راکوي، هغه څلور لوی
گناهونه کوم چې په دې حدیث کې د هغې یاد ونه شوې ده دادي:

لمړۍ لویه گناه: د الله پاک سره شریک جوړه ول دا هغه لویه گناه
ده چې په کولو سره یې یو مسلمان د اسلام له دائرې څخه خارجېږي
او په کفر کې داخلېږي او همدغه شان دا هغه لویه گناه ده چې
په کولو سره یې انسان د دوزخ په اوور کې د همیشه لپاره د اوسیدلو
مستحق گرځي، د الله پاک وینا ده:

{لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ
اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ سورت مائده}.

ژباړه: ځانځا یقیناً کافر شول هغه خلق چې ویې ویل: بېشکه
الله همدا د مریمې زوی مسیح دی، حال دا چې مسیح، بني اسرائیلو
ته وویل: تاسو د الله عبادت کوئ، چې زما رب دی او ستاسو رب دی،

بېشکه خبره دا ده چې څوک له الله سره شریک نیسي، نو یقیناً په هغه باندې الله جنت حرام کړې دی او د هغه استوگنه اور دی او د ظالمانو لپاره هیڅوک مدد کونکي نشته

دوهمه لویه: گناه د مور او پلار نا فرماني کول هغوي پرینودل
هغوي ته په ژبه یا کړنو سره تکلیف ورکول د هغوي له خبرو منلو څخه سر غرونه کول یا د هغوي سره بیلابیل بد چلند کول.

دریمه لویه گناه: نا حقه یو بیگناه انسان په قتل رسول ډیر
لوي جرم، گناه او د الله پاک د غضب او قهر سبب او د دوزخ په اور کې د همیشه اوسیدلو لپاره سبب گرځي د الله پاک وینا ده:

{وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ
وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٤٣﴾ سورت نساء}

ژباړه: او هغه څوک چې مومن په قصد (او ارادې) سره قتل کړي، نو د هغه سزا جهنم دی، چې همپشه به په هغه کې وي او الله پر ده باندې غضب کړی دی او پر ده یې لعنت کړی دی او د ده لپاره یې بېخي لوی عذاب تیار کړی دی

څلورمه لویه گناه: د دروغو گواهي ورکول، که یو څوک په بل چا باندې د دروغو گواهي ورکړي نو بله شکه یې ډیره بده وینا او لویه گنا تر سره کړه.

په هر مسلمان باندې واجب ده چې په هر وخت او حالت کې باید رښتني وي گواهي ورکول هم یو هغه اړین حالت دی چې یو مؤمن مسلمان باید په هغې کې د بشپړ رښتیا څخه کار واخلي او کله چې گواهي ورکوي برابر خبره ده چې گواهي د قاضي په خوا کې وي یا د بل چا په خوا کې وي باید چې د حق رښتني وینا او کړي او د هر ډول دروغو څخه باید ځان اوساتي تر څو په لویه گناه کې اخته نشي.

د عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وایي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: کامل او پوره مسلمان هغه دی چې نور مسلمانان یې د ژبې او لاس د شر څخه روغ رمت پاتي وي.

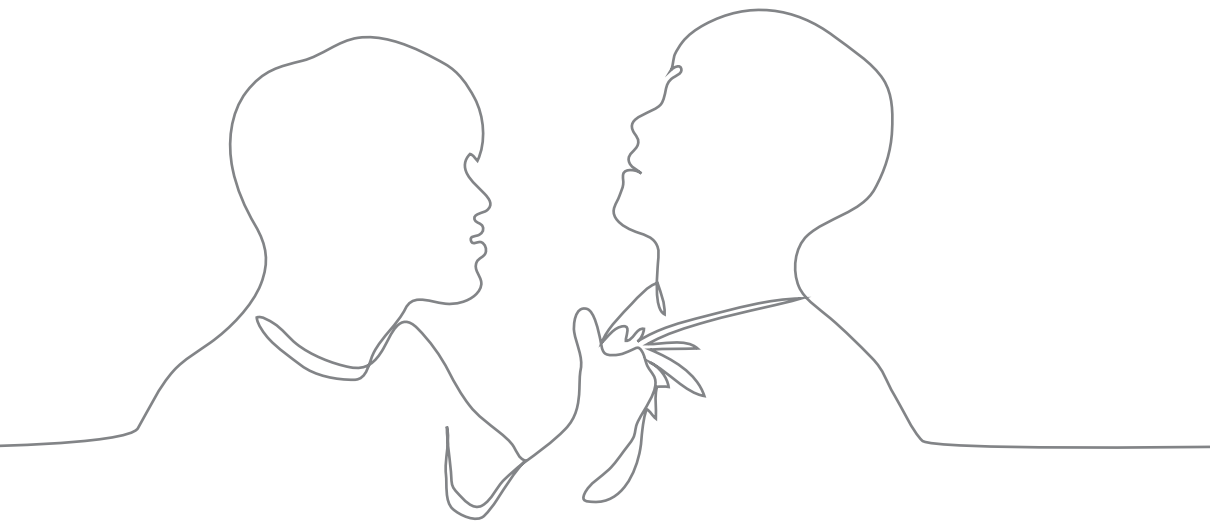
تشریح:

مسلمان کله قوي او د مؤمن په خیر کامل مسلمان وي او کله بیا کمزوری او ضعیف مسلمان وي نو هغه مسلمان چې کامل او قوي مسلمان وي او اسلام یې د الله پاک د خوښۍ سبب او گرځي دا رښتني او کامل مسلمان دی.

په دې مبارک حدیث کې مونږ ته نبي کریم صلی الله علیه وسلم د رښتني او کامل مسلمان خوښه او صفتونه راښودلي دي هغه داچې کامل او رښتني مسلمان نورو مسلمانانو ته په ژبه او لاس وغیره هیڅ ډول تکلیف نه رسوي: نه چاته کنځل کوي نه د چا غیبت کوي او نه د چا سره په ژبه یا لاس وغیره بد کوي نه چاته ضرر رسوي او نه په چا باندي تیری کوي.

دا د کامل او رښتني مسلمان صفتونه او خويونه دي او هغه خوګ
چې نورو مسلمانانو ته په ژبه لاس وغيره سره تکليف ورکوي ايمان
يې کمزوری او اسلام يې نيمګړی دی چې د الله پاک د خونښي سبب
نه ګرځي.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي:
 نبى كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: **د منافق انسان**
 درې نښې نښاني دي: **د خبرو کولو په مهال دروغ وايي، او**
وعده خلافي کوي، او په امانت کې خيانت کوي.

تشریح:

منافقان په ټولنه کې ډير شريان خلک دي په اخرت کې د دوي
 د حالت په هکله الله پاک داسې ويلې دي:

{إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَهُمْ صٰٓئِرًا ﴿١٤٥﴾ سورت نساء}.

ژباړه: بېشکه منافقان د اور تر ټولو لاندینی طبقه کې دي او ته
 به کله هم د هغوی لپاره څوک مدد کوونکی ونه مومي.

په دې مبارک حديث کې مونږ ته نبی کریم صلى الله عليه
 وسلم د منافقانو درې نښې نښاني راښودلې دي، او دا ددې په خاطر
 چې مونږ بايد د منافقانو د خويونو او صفتونو خخه خپل ځانونه
 وژغورو، هغه درې نښې نښاني دا دي:

د منافق لمړۍ نښه: دروغ ويل.

د منافق دوهمه نښه: وعده خلافي کول.

د منافق دريمه نښه: په امانت کې خيانت کول.

دا درې واړه د منافق خويونه او صفتونه دي، او هر چې رښتني مؤمن او مسلمان وي نو هغه هر وخت د خبرو کولو په مهال رښتيا وايي او د دروغو ويلو څخه ډه ډه کوي او چې کله د يو چا سره وعده او کړي نو هغه پوره کوي او وعده خلافي نه کوي، او چې کله يو څوک د هغه سره امانت کيږدي نو بيرته هغه امانت خپل خاوند ته رسوي او د خيانت څخه ډه ډه کوي، همدغه شان که يو څوک ورته يوه خبره د راز په توگه ووايي نو هيڅکله بيا دا مسلمان د هغه راز بل چاته نه وايي بلکه د خپل ځان سره يې پټ ساتي ځکه چې رازونه ښکاره کول هم يو ډول خيانت دی د الله پاک نه د عافيت غوښتونکي يو.

منافقانو درې نښې نښاني

په امانت کې خيانت کول

وعده خلافي کول

دروغ ويل

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما خخه روايت دى
هغه وايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: **ديو**
مسلمان او شرک، کفر تر مينځ توپير لمونځ کول دي.

تشریح:

لمونځ کول د اسلام په ارکانو کې د توحيد د کلمې نه بعد تر
ټولو لوی رکن او فريضة ده همدا وجه ده چې د قرآن کریم په
ډيرو اياتونو کې او د نبي کریم صلى الله عليه وسلم په ډيرو نبوي
حديثونو کې د لمانځه په ادا کولو حکم او د پريښودلو نه يې منعه
او وعيد راغلي دي.

دا مبارک حديث مونږ ته په لمانځه کې د سستيا او کوتاهي
کولونه ويره راکوي ځکه چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم
ښکاره او واضح بيان کړی دی چې ديو مسلمان او کفر، شرک تر
مينځ توپير لمونځ کولو دي که يو څوک لمونځ پريږدي نو کفر او
شرک ته رسېږي. - په الله پاک سره پناه غواړو -

دا نبوي حديث ښکاره او واضحه دليل دی چې د لمونځ پرېښودل تر ټولو لوی گناهونو څخه لویه گناه ده د لمونځ پرېښودل د سود خوری، بدکاری، غلا او د شرابو څښلو څخه ډیره گناه لري سره له دینه چې دغه گناهونه هم لوی گناهونه دي.

هر یو مسلمان نارینه او ښځینه باندي لمونځ ادا کولو ته ډیره پاملرنه او کړي د لمانځه ادا کول خپرونه او برکتونه راوړي او د الله پاک د خوښی، جنت، او بښني لپاره سبب دی.^(۱)

(۱) - هر مسلمان باید د لمانځه وختونه، او بیژني او هر لمونځ په خپل وخت سره ادا کړي ځکه چې لمونځ پرېښودل په ټولو گناهونو کې لویه گناه ده.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دی هغه وايي:
 نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: **قوي او پياوړی**
مؤمن الله پاک ته د کمزوري مؤمن خخه غوره دی او خیر
په ټولو کې شتون لري.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ هڅه وي تر څو مونږ په خپلو ټولو کارونو کې پياوړي شو ايمان مو بايد په الله پاک پياوړی وي، د هغه په دين بايد ثابت قديمي شو او په پياوړتيا سره بايد د هغه پيروي او کړو، همدغه شان په قوت او پياوړتيا سره مونږ بايد هر هغه څه تر سره کړو کوم څه چې مونږ ته په دنيا او اخرت کې گټور تماميږي ځکه خو نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي چې قوي او پياوړی مؤمن الله پاک ته د کمزوري مؤمن خخه غوره دی همدا جمله زموږ د هڅو لپاره بسنه کوي.

قوي او پياوړی مؤمن ايمان يې قوي او پياوړی وي اراده او همت يې قوي او پياوړی وي^(۱).

(۱) - شيخ محمد بن صالح عثيمين رحمه الله ددي ايت په تفسير کې چې (إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلْقْنَاهُ بِقَدَرٍ) دا خبره کړې ده.

په همدې خاطر بايد هر مؤمن نارينه او ښځينه ټول بايد د خپل توان مطابق كوش او كړي او زيار او باسي تر څو هغه ټولې لارې چارې په كار واچوي كومې چې ددوي ايمان پياوړى كوي په الله پاك باندي او په لوړ عزم او پياوړي همت سره بايد د هغه نيكو عملونو تر سره كولو كوشش او كړي كوم چې دوي خپل پروردگار ته نيژدې كوي همدغه شان هر مؤمن بايد خپل ځانونه قوي او پياوړي كړي تر څو په ژوند كې هر ډول ننگونو ته خپله سينه سپر كړي او د حل په مټ ورته د پاې ټكې كېږدي همدغه شان هر مؤمن بايد دگټور علمونو او بيلابيلو زده كړو او تجربو په مټ خپل ځانونه بايد پياوړي كړي تر څو په ټولنه كې د امت د درد دواشي.

د نبي كريم صلى الله عليه وسلم په دې خبره كې چې خيږ په ټولو مؤمنانو كې شتون لري يوه ډيره اړينه اشاره ده هغه دا چې هر مؤمن پياوړى وي او كه كمزورى وي د خيږ په لاره روان دي ځكه چې ايمان خپله د هر خيږ تر لاسه كولو لپاره بسنه كوي مگر پياوړي او قوي مؤمن په كمزوري مؤمن باندي يوه برتري هغه دا لري چې الله پاك ته قوي او پياوړى مؤمن د كمزوري او ضعيف مؤمن نه ډير خوښ او غوره دى.

د عثمان بن عفان رضي الله عنه خخه روايت دی هغه وایې: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلې دي: هغه خوګ چې د لمانځه لپاره بشپړ او پوره او دس او کړي او بیا د فرض لپاره مسجد ته روان شي تر خويي په جمې جماعت سره ادا کړي، نو الله پاک ورته گناهونه اوبښي.

تشریح:

په دې مبارک حديث کې مونږ ته نبي کریم صلی الله علیه وسلم د یو لوی نیک عمل په هکله چې اجر او ثواب یې هم ډیر لوی دی هغه دا چې د گناهونو د بښني سبب گرځي، هغه عمل د لمانځه سره تړاو لري ټول درې کارونه دي چې یو مسلمان یې د الله پاک د رضا په خاطر تر سره کوي:

لمړی کار: بشپړ او پوره اودس کول، پوره اودس دیته وایې چې په کې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم پیروي او کړې شي او اوبه د اوداسه هر غړي ته ورسیري.

دوهم کار: د فرض لمونځ د ادا کلو په خاطر مسجد ته لاړ شي.

دریم کار: فرض لمونځ په مسجد کې پ جمې جماعت سره ادا کړي.

نوهريو مؤمن چي دا کارونه د الله پاک د رضا په خاطر تر سره
کړي نو الله پاک به ورته گناهونه اوبښي او هغه څوک چي الله
پاک ورته گناهونه اوبښي نو په دنيا او آخرت کي يې کاميابي تر
لاسه کړه.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي:
نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: هغه خوګ چې
په ما باندي په خپله اراده دروغ ووايي نو خپل لپاره يې د
د دوزخ په اوور کې خاي تيار کړ.

تشریح:

د نبي كريم صلى الله عليه وسلم په حديثونو کې دروغ جوړه ول
په لويو گناهونو کې يوه لويه گناه ده، هر هغه خوګ چې يوه خبره
د خپل ځان خخه جوړه کړې او بيا دعوه اوکړي چې دا خبره د نبي
کريم صلى الله عليه وسلم حديث دى، بيله شکه يې يوه لويه گناه
اوکړه، همدغه شان هغه خوګ هم لويې ظلم او زياتي کونکى دى
خوګ چې د دروغو خبر رانقل کړي او بيا د هغې حقيقت
بيان نه کړي.

په ډير خفگان سره مونږ بايد ووايو چې خورا ډير حديثونه د
دروغو د خلکو په مينځ کې خپاره شوي دي همدغه شان په ډير
خفگان سره دا هم ووايو چې ځينې خلک په ښه نيت سره دا حديثونه
نقل کوي حالانکه دا يوه لويه گناه ده او پر مونږ واجب ده چې
د داسې گړنې خخه ډه ډه اوکړو څه چې په دروغو ويلو کې تر ټولو
ستر او ناکاره دروغ هغه دي کوم چې په نبي كريم صلى الله عليه
وسلم باندي وويل شي نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي:

«إِنَّ كَذِبًا عَلَيَّ لَيْسَ كَكَذِبِ عَلَى أَحَدٍ؛ مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». رواه البخاري⁽¹⁾.

ژباړه: پر ما دروغ ويل داسې نه دي لکه چې پر تاسې کې په يو چا دروغ ويل: هغه څوک چې پر ما دروغ ووايي نو د خپل ځان لپاره خپله د دوزخ په اور کې ځای تيار کړي. او نبي کریم صلی الله عليه وسلم ويلې دي:

«من حَدَّثَ عَنِّي حَدِيثًا وَهُوَ يَرِي أَنَّهُ كَذِبٌ، فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ». رواه الترمذي⁽²⁾ وقال: حسن صحيح.

ژباړه: هغه څوک چې زما څخه يوه خبره نقل کوي او په دې پوهه وي چې دا خبره دروغ ده نو دی خپله هم يو دروغژن دی.

د نبوي حديث په هر يو نقل کونکي باندي دا خبره واجب ده چې د حديث نقل کولو نه مخکي بايد ځان ډاډه کړي چې په رښتيا دا حديث د نبي کریم صلی الله عليه وسلم خبره ده.

او په مونږ د الله پاک لويه پيرژوینه ده چې په دې زمانه کي يې مونږ ته د نبوي حديثونو د لتون کار ډير اسان کړی دی.

ځکه چې بيلابيل کتابونه او د انټرنټ په مخ ويب پاڼي شتون لري چې مونږ په اساني سره کولی شو چې د يو نبوي حديث لتون اوکړو، يو د هغه کتابونه څخه د امام الباني رحمه الله کتور کتابونه دي او همدغه شان د انټرنټ په مخ ويب پاڼوگي يوه ويب پاڼه د(شبكة السُّنَّة النبويَّة وعلومها) او (الدُّرَر السَّنِيَّة) په نوم شتون لري.

(1) أخرجه البخاري في كتاب الجنائز، باب ما يكره من النياحة على الميت، برقم (١٢٩١)؛ ورواه مسلم في مقدمة صحيحه، برقم (٤)؛ من حديث المغيرة بن شعبة رضي الله عنه.

(2) أخرجه الترمذي في أبواب العلم، باب ما جاء فيمن روى حديثاً وهو يرى أنه كذب، برقم (٢٦٦٢).

د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه خخه روايت دى :
هغه وايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: هغه
څوك به جنت ته لار نشي چې په زړه كې يې د زري برابر
لوي او تكبر شتون ولري.

تشریح:

د اسلام مبارک دين د ښو خويونو او ښاپسته اخلاقو دين دى په
همدې خاطر د نرمۍ او ځا كسارۍ ښاپسته اخلاقو سپارښتنه كوي او
د بدو اخلاقو لويې او تكبر خخه منع كوي.

په دې مبارک حديث كې نبي كريم صلى الله عليه وسلم خلك
د بدو اخلاقو لويې او تكبر خخه ويره وي لويې او تكبر كونكي
هغه خلك دي چې نورو خلكو ته په سپكه سترگه گوري او د حق
منلو خخه سر غړونه كوي داسې خلك به جنت ته لار نشي، په
الله پاك سره پناه او عافيت غواړو.

د نبي كريم صلى الله عليه وسلم ددي وينا معنا: هغه څوك به
جنت ته لار نشي چې په زړه كې يې د زري برابر لويې او تكبر
شتون ولري، معنا داده چې لويې او تكبر كول ډيره لويه گناه ده اكر
كه په ډير لږ اندازه هم وي شتون يې ډير خطرناك دى.

او بيله شکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم د لوې، او تکبر معنا په خپلې دې وینا سره واضحه بیان کړې ده:

«الکِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَعَمُطُ النَّاسِ»^(۱)

ژباړه: د حق منلو څخه سرغړونه کول او نور خلکو ته سپک کتل لوې او تکبر دي.

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په دې وینا کې هم د لوې او تکبر بدي بیان شوي ده، د نبي کریم صلی الله علیه وسلم وینا داده:

«مَنْ تَعَزَّزَ فِي نَفْسِهِ، أَوْ اخْتَالَ فِي مِشْيَتِهِ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ». رواه البخاري في «الأدب المفرد»^(۲) بسند جيّد.

ژباړه: که يو څوک خپل ځان لوې او گڼي او په نځرو منزل کوي د الله پاک سره به مخامخ شي او هغه به ورباندي په قهر او غوسه وي.

مونږ ته په ډاگه شوه چې لوې او تکبر کول لويه گناه او بد اخلاق دي، پر مونږ واجب ده چې د لوې او تکبر څخه ډه ډه او کړو او هغه علمونه تر سره کړو چې لوې او تکبر له مينځه وړي لکه د يو چا نصيحت منل، او د حق څخه سرغړونه نه کول، د بي وزله مسکينانو او فقيرانو سره مينه او محبت کول او د هغوې سره مرسته او کومک کول د هغوې سره نرمي او خاکساري کول په دې کارونو سره زړه پاکيږي او نفس د لوې او تکبر څخه لرې ساتي.

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الإيمان، برقم (۹۱)، من حديث ابن مسعود رضي الله عنه.

(۲) برقم (۵۴۹)؛ وأخرجه أيضًا أحمد (۲۰۰/۵) برقم (۵۹۹۵)؛ والحاكم (۱۲۸/۱) وصححه. وانظر: «السلسلة الصحيحة» للألباني (۵۴۳).

د عثمان بن عفان رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وایې: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلې دي: په تاسې کې غوره هغه څوک دی چې قرآن زده کړي او نورو خلکو ته یې ورسوي.

تشریح:

دا مبارک حدیث د قرآن کړن د زده کړې او ښونې اهمیت مقام او مرتبه څرنگه وي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ ته خبر داري راکوي چې په تاسې غوره هغه څوک دی چې قرآن کریم زده کوي او نورو خلکو ته یې رسوي دا خلک په ټولو انسانانو کې غوره او د لوړ مقام او مرتبې خاوندان دي.

کله چې یو مشهور تابعي ابو عبد الرحمن السلمي دا حدیث بیان کړ نو وپویل: دا هغه حدیث دی چې زه یې د قرآن کریم د ښونې لپاره څو لسيزي په همدې چوکي کینولی يم تر څو ددې حدیث په گټورو خلکو کې شمار شم^(۱).

(۱) أخرجه البخاري في الموضع المذكور في الحاشية السابقة؛ وابن حبان (الإحسان: ۳۲۵/۱) برقم (۱۱۸)، واللفظ له.

په همدې خاطر بايد هر مسلمان نارينه او ښځينه د قرآن
کريم په زده کړه او ښونه کې خپل وخت تير کړي تر څو وخت
يې قيمتي او لوړ مقام او مرتبه تر لاسه کړي.

د قرآن کريم د زده کړې لپاره غوره لار په مسجدونو او مدرسو
کې د قرآن کريم د حلقوسره ځان پيوسته کول دي هغه څوک چې
دا کار ترسره کړي نو د شک پرته د خير او رڼا په لاره روان شو.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي:
نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: دوه كلمې دي ويل
په ژبه ډير اسان دي، مگر په تله د ميزان كې ډيرې درنې
دي، او رحمن ذات ته ډيري خوښي دي هغه دوه كلمې دادي: «
سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظيم»

تشریح:

نبي كريم صلى الله عليه وسلم مونږ هڅوي تر څو د الله پاك ډير
ذكر او كړو، په همدې خاطر يې مونږ ته د ذكر غوره والى او اهميت
ذكر كړى دى او د سبا، ماښام، د خوب او د خوب څخه د رابيداريدلو
ذكرونه ټاكلي دي كوم چې د اذكرو په كتابونو كې شتون لري، لكه د
امام نووي كتاب (الاذكار) د امام ابن باز كتاب (تحفة الأختيار) او ابن
وهب قجطاني كتاب (حصن المسلم) كتاب وغيره شول.

او ځېنې نور داسي اذكار دي چې يو مسلمان هغه په هر وخت
كې كولى شي او بايد چې په هر وخت كې د مسلمان ژبه د الله پاك
په ذكر باندې لونده وي، لكه دا ذكرونه شول:

«سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر، ولا حول ولا قوة إلا
بالله»

ژباړه: الله پاک او د ستاېنې خاوند دی، هیڅ معبود برحق نشته مگر یواځې الله پاک دی، الله پاک ډیر لوی دی، هیڅ ساتنه د گناه څخه او توان په نیكې بتاندي نشته مگر د الله پاک لخوا څخه دی.

همدغه شان دا ذکر:

«سبحانَ اللهِ وِجَمَدِه، سبحانَ اللهِ العَظیمِ»

ژباړه: الله پاک او د ستاېنې خاوند دی، الله پاک او لوی او عظیم دی.

بیله شکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ ته ددې ذکر درې ځانگړتیاوې بیان کړي دي:

(۱) **لمړۍ:** دا چې ددې ذکر ویل په ژبه باندي ډیر اسان دي هیڅ زیار ته اړتیا نلري.

(۲) **دوهمه:** دا چې دا ذکر د میزان په تله کې ډیر وزن لري معنا داده چې ددې ذکر کونکي په اجر او ثواب سره به د هغوی تله د میزان ډکه شي.

(۳) **دریمه:** دا ذکر د الله پاک ډیر خوښ دی او ورسره مینه لري په

همدې خاطر دا ذکر ډیر د لوی شان اجر او ثواب واله ذکر دی. مونږ باید ددې ذکر او ورسره د نورو ذکرونو ته ډیره پاملرنه او کړي او په هروخت کې خپله ژبه باید د الله پاک په ذکر باندي لونده تر څو د الله پاک لخوا ډیر اجر ونه او ثوابونه تر لاسه کړو.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي: ما ته زما دوست عليه الصلاة والسلام د درې خبرو وصيت كړى دى: په هره مياشت كې درې ورځې روژې نيول، او څانبت دوره ركعته لمونځ كول، او د ويده كيدلو خخه مخكي د وتر لمونځ كول.

تشریح:

ابو هريره رضي الله عنه د لوړ شان خاوند او نبي كريم صلى الله عليه وسلم ته ډير نيژدې وه، مونږ ته د نبي كريم صلى الله عليه وسلم وصيت را نقل كوي وايي: زما دوست ماته دا وصيت كړى دى د دوست لفظ د ډيرې مينې او محبت لپاره راځي:

لمړى وصيت: هر مياشت درې ورځې روژې نيول د ډير اجر او ثواب لامل گرځي تردې چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي چې هره مياشت درې ورځې روژې نيول د ټول عمر د روژې نيولو سره په اجر او ثواب كې برابرېږي دا د الله پاك ځانگړې پير زوينه ده^(۱).

دا درې ورځې روژې نيول نفلي روژې دي چې يو مسلمان يې

(۱) أخرجه البخاري في كتاب الصيام، باب حق الجسم في الصوم، برقم (۱۹۷۵)؛ ومسلم في كتاب الصيام، برقم (۱۱۵۹)؛ من حديث عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما.

په هره میاشت کې پرله پسې یا جدا جدا د اجر او ثواب په نیت اونیسي.

دویم وصیت: د خابنت دوه رکعته یا د دوو څخه ډیر لمونځ کول د خابنت په وخت کې د یو مسلمان لپاره ډیره غوره ده چې دوه یا د دوو څخه ډیر نفلي لمونځ ادا کړي او ډیر اجر او ثواب تر لاسه کړي.

دریم وصیت: د وتر لمانځه خاص خیال کول ځکه چې په نفلي لمونځونو کې وتر لمونځ تر ټولو غوره لمونځ دی وخت یې د ماخوستن د لمانځه نه بعد پیل کیږي تر سبا راختلو پورې وتر لمونځ دادی چې ی، مسلمان د الله پاک د رضا په خاطر یو رکعت، یا درې رکعت، یا پنځه رکعت یا ددې نه هم ډیر لکه اووه رکعت یا نهه رکعت ادا کول وټرو کې دا خبره اړینه ده چې شمیر به یې تاق وي ځکه چې د وتر معنا هم تاق ده نبي کریم صلی الله علیه وسلم اگر که دا وصیتونه ابو هریره رضي الله عنه ته کړي دي خوزمونږ ټولو لپاره هم دا وصیتونه دي.

ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دى هغه واپي: نبي
 كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: يو بنده خپل پروردگار
 ته د سجدې په حالت كې ډير نيژدې وي نو تاسې د سجدې
 پهو حالت كې ډيرې دعاگانې او غواړي.

تشریح:

الله پاک خپلو بندگانو ته حکم کړی چې په بیلابیلو عبادتونو
 باندې هغوې باید خپل پروردگار ته خپل ځانونه نیژدې کړي، په
 دغه عبادتونو کې د لوړ شان او مرتبې واله عبادت فرضي او نفلي
 لمونځونه ادا کول دي کله چې یو مسلمان په لمانځه پیل او کړي نو
 خپل پروردگار ته ډیر نیژدې شي.

سره له دینه چې یو بنده د لمانځه په حالت کې خپل پروردگار ته
 ډیر نیژدې وي مگر په لمانځه کې بیا د سجدې په حالت کې ډیر
 زیات خپل پروردگار ته نیژدې وي، ځکه چې د سجدې په حالت
 کې یو بنده خپل پروردگار ته ډیر زیات د خاکساری او عاجزی په
 حالت کې وي د هغه پاکي او ستاېنه کوي د هغه نه دعاگانې او غواړي او
 هغه ته یې خپل ځان ډیر عاجزه کړی وي.

په همدې خاطر په لمانځه کې د سجدې حالت د دعاگانو د
قبلولو لپاره اړین وخت دی لکه څرنګه چې نبي کریم صلی الله
عليه وسلم ویلي دي:

«وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ»^(۱).

ژباړه: هر چې د سجدې حالت دي نو تاسې په کې ډیرې
دعاګانې او غواړي ډیر امید دی چې ستاسې دعاګانې به قبلوي شي.

په همدې خاطر د یو مسلمان لپاره غوره دي چې سجده
اورېده او ډیرې دعاګانې پ کې او غواړي ځکه چې دعاګانې او سجدې د
دنیا او آخرت د کامیابي لپاره اړین سببونه دي.

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الصلاة، برقم (۴۷۹)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

ثابت بن ضحاك رضي الله عنه خخه روايت دى هغه
وايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: په يو مؤمن
باندي لعنت ويل د هغه وژل دي.

تشریح:

په مؤمن باندي لعنت ويل لويه گناه ده بيله شكه مونږ نبي
كريم صلى الله عليه وسلم په مؤمن باندي د لعنت ويلو خخه منع
كړې يو، لكه په دې حديث كې نبي كريم صلى الله عليه وسلم
ويلې دي: «لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ» ژباړه: په يو مؤمن باندي لعنت
ويل د هغه وژل دي.

همدغه شان نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي:

«لَا تَلَاعَنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ، وَلَا بَعْضِهِ». رواه أبو داود، والترمذي⁽¹⁾، وقال:

حديثٌ حسنٌ صحيحٌ.

(1) أخرجه أبو داود في كتاب الأدب، باب في اللعن، برقم (٤٩٠٦)؛ والترمذي في أبواب البر والصلة، باب ما جاء في اللعنة، برقم (١٩٧٦)؛ الحاكم (١١١/١) وصححه؛ من حديث سمرة بن جندب رضي الله عنه.

ژباړه: تاسې په یو بل باندي د الله پاک لعنت او غضب مه وایي.

همدغه شان نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي:

«مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ» (2).

ژباړه: که یو څوک په یو شي باندي لعنت ووايي او هغه یې حقدار نه وي نو لعنت بیرته پ دې ویونکي باندي راگرځي.

همدغه شان په طبراني کې روایت دی:

«كُنَّا إِذَا رَأَيْنَا الرَّجَلَ يَلْعَنُ أَخَاهُ، رَأَيْنَا أَنَّهُ قَدْ أَقَى بَابًا مِنَ الْكِبَائِرِ» (3).

ژباړه: مونږ به چې یو څوک ولید چې په بل وروري لعنت وویلو نو مونږ به ویل چې ده یوه لویه گناه اوکړه.

شیخ ابن باز رحمه الله ویلي دي: په مسلمان باندي لعنت ویل لویه گناه ده (4).

په ډیر خفگان سره وایو چې نن سبا د مسلمانانو تر مینغ لعنت ویل ډیر شوي دي - الله مددگار دی -

په مونږ ټولو باندي واجب ده چې د لعنت ویلو څخه ډه ډه اوکړو او نور خلکو ته باید د لعنت ویلو څخه ویره ورکړو.

(۲) أخرجه أبو داود في كتاب الأدب، باب في اللعن، برقم (٤٩٠٨)؛ والترمذي في أبواب البر والصلة، باب ما جاء في اللعنة، برقم (١٩٧٨)؛ وابن حبان (الإحسان: ٥٥/١١)، برقم (٥٧٤٥)؛ من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

(۳) في «المعجم الأوسط» (٣٨٠/٦) برقم (٦٦٧٤).

(۴) «مجموع فتاوى ومقالات» للشيخ ابن باز رحمه الله (١٤٨/٧).

: د ابو هريره رضی الله عنه خخه روایت دی هغه وايي:
 نبی کریم صلی الله عليه وسلم ويلې دي: چې الله پاک
 ويلې دي: ای د آدم بچیه! ته خرچه کوه زه به په تا خرچه
 کوم.

تشریح:

يو ښاپسته هغه خوي او صفت چې الله پاک ورباندي د خپلو
 مؤمنانو بندگانو ستاېنه کوي هغه د الله پاک په لاره کې خرچه کول
 دي د همدې په هکله الله پاک ويلې دي:

﴿الرَّ ۱﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳﴾ ﴿۱﴾.

ژباړه: الف، لام، میم دا (عظیم) کتاب دی، په ده کې هېڅ شک
 نشته، د پرهېزگارانو لپاره هدایت دی. هغه خلق چې پر غیبو ایمان
 راوړي او لمونځ قایموي او له هغه (مال) نه څه حصه خرچ کوي؛
 چې مونږ هغوی ته ورکړی دی.

د الله پاک د رضا په خاطر د خرچې کولو بیلابیل ډلونه دي

(۱) سورة البقرة، الآيات: ۱-۳.

چې ځېنې يې داډي: په خپله بڼه او بچو باندي خرچه کول، په فقيرانو مسکينانو باندي خرچه کول، همدغه شان د خير په کارونو کې خپل مال لگول لکه د قرآن کریم او نورو گټورو کتابونو خپره ول د مريضانو درملنه کول همدغه شان نور د خير په کارونو کې خپل مال لگول د الله پاک د رضا په خاطر ديتته د الله پاک په لاره کې خرچه کول وايي.

او په دې مبارک حديث کې د الله پاک لخوانه د هغه چا سره چې د الله پاک په لاره کې خپل مال خرچه کوي وعده شوې ده چې الله پاک به ورته د خپلې مهربانۍ څخه پراخه رزق ورکوي د الله پاک وينا ده:

﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ، وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ، وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ (٢)

ژباړه: ووايه: بېشکه زما رب رزق فراخوي چاته چې وغواړي په خپلو بنده گانو کې او د هغه لپاره يې تنگوي او تاسو چې څه شی هم لگوي، نو هغه د دغه (څيز) عوض درکوي او هغه تر ټولو غوره رزق ورکونکی دی.

هغه څوک چې په خپله کورنۍ، مور او پلار، خپلو خپلوانو فقيرانو مسکينانو او بي وزله خلکو سره مرسته او مدد کوي او د خير په بيلا بيلو کارونو کې خپل مال خرچه کوي نو الله پاک به ورته اجر او ثواب ورکوي او د هغه په رزق کې به پراخي راوړي دا د الله پاک فضل او مهرباني ده چې خپلو بندگانو ته يې ورکوي.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي:
 نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: نه رسيږي هيڅ
 یو مسلمان ته څه سترتیا، مرض، سختي، غم او تکلیف
 تردې چې هغه ازغی چې دده په خپله کې لار شي، مگر الله
 پاک ورباندي د بنده گناهونه رږوي

تشریح:

انسان د دنیا په ژوند کې د بیلابیلو کړاونو، سختیو او غمونو سره
 مخامخ کیږي خو په دې مبارک حدیث کې مونږ ته نبی کریم صلی
 الله علیه وسلم یو لوی زیری او خوشخبري راکوي چې مونږ یې باید
 په هر حالت کې خپل ځان ته رایاد کړو ځکه هغه داسي زیری
 دی چې زړونه خوشحالي، او روح ته سکون ورکوي هغه زیری او
 خوشخبري داده: نه رسيږي هيڅ یو مسلمان ته څه سترتیا مرض،
 سختي، غم او تکلیف مگر الله پاک ورباندي د بنده گناهونه
 رږوي نو د یو بنده کړاونه، مرضونه، تکلیفونه او سختي د هغه د
 گناهونو لپاره د بښلو سبب او گرځي تردې چې د هغه کړاونو او
 سختیو څخه په داسي حالت کې را ووځي چې گناهونه یې بښل
 شوي وي او خپل پروردگار ته ډیر نیژدي شوی وي.

او د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دا خبره چې هغه ازغی چې
 د یو مؤمن په بڼه کې لار شي هم د هغه لپاره د بښني او مغفرت

سبب گرځي ددينه دا معلوميري چې تكليفونه او كړاونه د بنده د
گناهونو د بښلو لپاره سبب دي اكر كه ډير لږ كړاو او تكليف
هم وي.

كله چې يو مؤمن په دي خبره باندي يقين او باور او كړي نو
خوشحاله شي او هميشه بايد د صبر او زغم څخه كار واخلي ترڅو
الله پاك ورته اجر وونه او ثوابونه ور په برخه كړي.

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دی، هغه وايې: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: تاسې جنت ته تر هغه وخت پوري نه شې تللی تر څو چې تاسې ایمان ونلري او تاسې تر هغه وخت پوري ایمان نه شې تر لاسه کولی تر څو چې تاسې د یو بل سره مینه او محبت اونه کړې آيازه تاسې ته داسې یو عمل اونه بنایم چې د هغې په تر سره کولو سره به تاسې دي، بل سره مینه او محبت پیدا شي هغه عمل دادی چې په خپلو مینخ کې سلام اچول ډیر او خپور کړی.

تشریح:

په دې مبارک حدیث کې نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ د یو اړین کار په لور هڅوي چې هغه د یو بل سره مینه او محبت کول دي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: تاسې تر هغه وخت پورې جنت ته نشي تللی تر څو چې ایمان ونلری او تر هغه وخت پورې بشپړ ایمان نه شې تر لاسه کولی تر څو چې د یو بل سره مسنه او محبت اونه کړی او مینې او محبت ته د رسیدلو لپاره یو خورا اسان کار چې سلام اچول او خپره ول دي.

ددې مبارک حدیث خخه مونږ ته دا خبره په ډاگه کیږي چې د مسلمانانو تر مینخ د مینې او محبت پیدا کولو لپاره سلام اچول او د مسلمانانو تر مینخ مینه او محبت د ایمان د ډیر والي سبب دی، او ایمان ډیر والی جنت ته د تللو سبب دی.

او دسلام په ډولونو کې تر ټولو غوره سلام دادی:

«السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته».

ژباړه: په تاسې دې د الله پاک لخواه سلامتیا او رحمتوونه وي. او د سلام جواب په ورکولو کې تر ټولو غوره جواب دادی:

«وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته».

ژباړه: په تاسې دې هم د الله پاک لخواه سلامتیا او رحمتوونه وي.

هر یو مسلمان باید د سلام اچولو او د هغې جواب ورکولو ته ځانگړې پاملرنه او کړې او د سلام په اچولو کې باید هیڅ ډول شرم اونه کړې ځکه چې سلام د اجر، ثواب او د ایمان د ډیروالي او جنت ته د تللو لامل گرځي.

د ابو سعيد خدری رضی اللہ عنہ څخه روایت دی هغه
 وایي: نبی کریم صلی اللہ علیه وسلم ویلې دي: یو سړي دې
 دبل سړي او یوه ښځه دې د بلې ښځې شرمگاهه ته نه گوري.

تشریح:

دا مبارک حدیث مونږ ته د یو اړین کار سپارښتنه کوي چې مونږ
 یې باید عملي کړو هغه دا چې د هر یو انسان نارینه وي او که
 ښځینه وي شرمگاهه وي خپله شرمگاهه باید پټه کړي، او په نورو
 خلکو واجب ده چې خپلې سترگې دبل چا د شرمگاهه څخه ښکته
 کړي او هغې ته او نه گوري په حدیث کې چې د یو سړي د بل
 سړي او یوې ښځې د بلې ښځې شرمگاهه ته د کتلو نه منع راغلي
 ده نو د یو سړي د بلې ښځې شرمگاهه ته یا د ښځې د سړي شرمگاهه
 ته کتل خو خاځا نارواه او منع دي.

پر مونږ واجب دي چې خپلې شرمگاهه پټې کړو تر څو دنورو
 خلکو سترگي ورباندي او نه لگيږي او په دې کې باید هیڅ ډول

ڪمى اونه ڪرو، ڇڪه چي په دې ڪي هيڻ ڊول سستيا توقي وغيره
په هيڻ وخت ڪي نه چليري.

د ابو صعب بن جثامه رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي: بيله شکه چې هغه نبي کریم صلی الله علیه وسلم ته بنکار په ډالی کې ورکړو مگر نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته بیرته ورکړو او ترینه یې قبول نکړ، خو کله چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د هغه په مخ کې خفگان ولید نو ورته یې وویل: ځکه می ستا ډالی قبوله نکړه چې زه د احرام په حالت کې یم. -ته مه خفه کیره.

تشریح:

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ملگرو به هغه ته ډالی ورکولې او نبي کریم صلی الله علیه وسلم به د هغوی ډالی په خوشحالی سره قبلولې او د هغې بدله به یې هم ورکوله، نبي کریم صلی الله علیه وسلم د حج په سفر روان و چې د صعب بن جثامه په نوم یو صحابي ورته یو بنکار په ډالی کې ورکړو ترڅو د هغې څخه خوراک او کړي مگر نبي کریم صلی الله علیه وسلم د هغه ډالی رد کړه او قبوله یې نکړه ځکه چې هغه د احرام په حالت کې و او د محرم لپاره بنکار خورل جواز نلري، خو کله چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د ډالی رد کولو په وخت د هغه په مخ کې خفگان ولید نو عذريې ورته پیش کړ او ورته یې وویل: ددي په وجه می ستا ډالی قبوله نکړه چې د احرام په حالت کې یم او د احرام په حالت کې بنکار خورل جواز نلري نو هغه صحابي خوشحاله شو

او خفگان يې ختم شو بيا يې دا حديث نورو ملگرو ته بيان کړ.

ددي حديث نه مونږ ته دا خبره په ډاگه کيږي چې په داسي يو حالت کې بايد سبب او عذريان شي ترڅو خپل مينځې زړه بډاوی پيدا نشي او د شيطان وسوسي له مينځه لاړې شي.

د الله پاک وينا ده:

﴿ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانٌ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴾ (١)

ژباړه: او ته زما بنده گانوته ووايه چې هغه خبره دې وايي چې هغه تر ټولو ښه وي، بېشکه شيطان د دوی په مينځ کې دښمني اچوي، بېشکه شيطان د انسان لپاره له شروع نه ښکاره دښمن دی.

امام نووی دا حديث په رياض صالحين کې د ښو اخلاقو په باب کې ذکر کړی دی ددي لپاره چې د يو مسلمان ورو خفگان له مينځ وړل او هغه ته عذريش کول د ښو اخلاقو له جملې څخه دي.

(١) سورة الإسراء، الآية: ٥٣.

د حذيفه بن يمان رضي الله عنه خخه روايت دى هغه
وايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: چغلخور به
جنت لار نشي.

تشریح:

دا مبارک حديث د هغه حديثونو له جملې څخه دى چې مونږ ته
د ژبې د افتونو څخه ويره راكوي د ژبې افتونه خور ډير او بيلا بيل
دي ځنې د هغه افتونو څخه غيبت او چغلې كول دي .

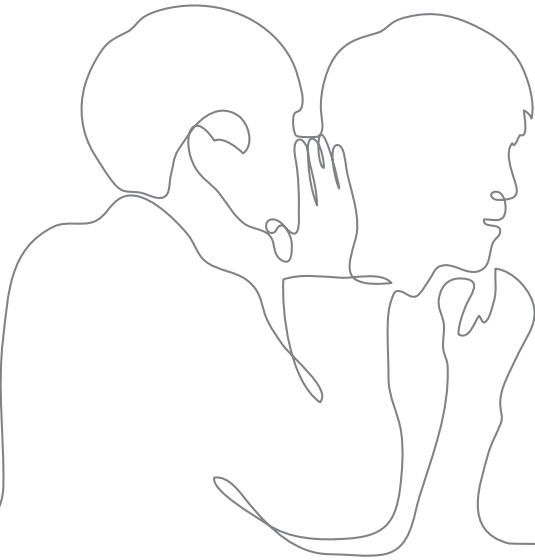
امام نووي رحمه الله ويلې دي: (پوهه شه چې غيبت او چغلې دا
هغه نا كاره او بد خويونه او صفتونه دي چې د خلكو ترمينځ خورا
ډير شتون لري ډير لږ بندگان ددي بد خوينو څخه خپل ځانونه
روغ رمټ ساتي. ⁽¹⁾ .

په دې مبارک حديث کې نبي كريم صلى الله عليه وسلم مونږ
د يوې لويې گناه او بد اخلاقي څخه منع کوي خبردار هغه گناه
چغلې كول دي نو ځکه نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل:

(1) كتاب الأذکار، تحقيق الشيخ عبدالقادر الأرناؤوط ص ۳۳۶.

چغلخور به جنت لار نشي.

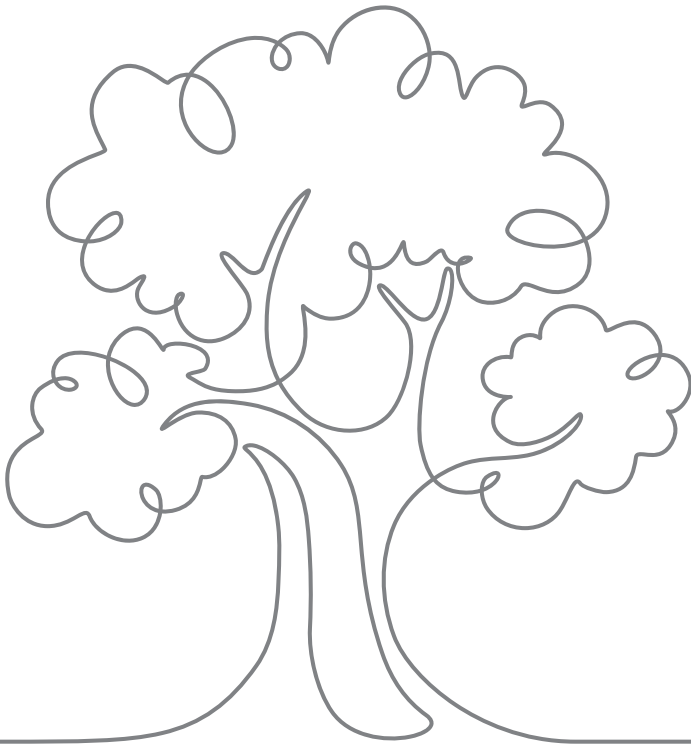
چغلي كول: ديته وايې: چې د خلكو تر مينځ د يوبل خبري د فساد جوړلو لپاره يوبل ته وړل ترڅو جنگ جگړې او د بېمني پيدا شي، نو هريو مسلمان نارينه وي كه ښځينه وي بايد د چغلي كولو څخه ډه ډه او كړي ځكه چې چغلي كول د جنت څخه انسان بي برخي كوي او د قبر د عذاب سبب گرځي.

د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي:
 نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: هر یو مسلمان چې
 یوڅه نیالگي نال کړي یا یوڅه اوکړي او دهغې نه مرغی،
 انسان، یا حیوانات خورک کوي نو د هغه لپاره به صدقه وي.

تشریح:

کر کیله یو انساني پر مخ تللی عمل دی چې د ډیرو خپرونو او
 مالدارۍ لامل گرځي، او په دې سر بیره د الله پاک مهرباني په خپلو
 بندگانو هغه داده چې هر یو مسلمان یوڅه نیالگي نال کړي یا
 یوڅه اوکړي او دهغې نه مرغی، انسانان، یا حیوانات خوراک
 کوي نو د هغه لپاره به صدقه وي اگر که هغه دا کر کیله د خیر
 خیرات لپاره نه ده کړې بلکه د رزق روزی، تجارت او مالدارۍ په
 خاطر یې کړې ده، خبره په دې ولاړه نه ده بلکه هر ښه عمل چې
 یو مسلمان یې تر سره کړي او نور خلک د هغې نه گټه پورته کوي
 نوده ته د هغې اجر او ثواب په برخه کیږي، د بیلگې په توگه یو
 شاه اوکندي د هغه شاه نه انسانان، مرغان، او حیوانات اوبه څنکې
 نوده ته به د هغې اجر او ثواب تر لاسه کیږي، همدغه شان نور
 ښه عملونه شول.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي: د يو سړي په نبي کریم صلی الله علیه وسلم باندي قرض و راغی او د نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه يې قرض غوښتلو او لږ سختې يې اوکړه، د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ملگرو غوښتل چې دا سړي را ونيسي مگر نبي کریم صلی الله علیه وسلم منع کړل او داسې يې ورته وويل: دا سړی پرېږدی ځکه د حق خاوند ته د خبرو کولو حق تر لاسه دی.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم د يو سړي څخه اوښ په دې شرط اخستلی و چې پيسې به يې يو څه وخت بعد درکوم، کله چې هغه وخت پوره شو نو هغه سړی راغی او د نبي کریم صلی الله علیه وسلم نه يې پيسې غوښتلې په قهر و او اوازي يې اوچت کړی و، کله چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ملگرو دا حالت اوليد نو په قهر او غوسه شول غوښتل يې چې دا سړی اوږدې وې ځکه چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم مخامخ يې د هغه ادب تر پښو لاندې کړ، مگر نبي کریم صلی الله علیه وسلم خپل ملگري منع کړل او ورته يې وويل: دي سړي ته هيڅ مه وايې ځکه چې د حق خاوند لره د ويلو حق شته.

ددې حديث نه مونږ ته دا اړينه خبره په ډاگه كيږي چې كله
يو څوك خپل حق غواړي نو مونږ بايد د هغه خبرې واورو او سمد
واړه يې بد نام نه كړو او كه چيرته د حق خاوند يو څه خبرې
اترې او غوسه او كړي نو مونږ بايد هغه راگير نه كړو.

بله اړينه خبره داده: چې مونږ بايد په نبوي اخلاقو خپل ځانونه
سبال او بڼاپسته كړو، او هرچاته د هغوي حقونه ورسو تر څو
خپل منځي جنگ جگړي لږې يا پاې ته ورسېږي.

د قتاده رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي: نبي کریم صلی الله عليه وسلم ويلې دي: که څوک غواړي چې د آخرت په ورځ د کړاونو او سختيو څخه وژغورل شي نو تنگدسته سره دې آساني او کړي او يا دې ورته قرض وېښي.

تشریح:

د آخرت هغه لويه ورځ ده چې الله پاک به د خپلو بندگانو سره دېښو او بدو علمونو حساب کتاب او فيصله کوي، بيا به د جنت او د دوزخ فيصله او حکم کوي، په هغه لويه ورځ به خلک د ستو کړاونو او تکليفونو سره مشت او گريوان وي، نو که څوک غواړي چې په هغه لويه ورځ د سختيو او کړاونو څخه خپل ځان وژغوري نو د تنگ لاسه سره دې آساني او کړي او يا دې ورته قرض وېښي ځکه چې تنگ لاسه سړی سره آساني کول يونيک او غوره عمل دی مگر واجب نه دی د تنگ لاسه سړي سره آساني داسې تر سره کيږي چې يو څوک ورته د مال اخستلو په نيت په کې بېرته او نه کړي او لږ وخت ورته ورکړي تر څو هغه وکولى شي چې مال پيدا او ادا کړي، يا ورته ټول مال يا د مال لږه برخه او بېښي د لا وضاحت لپاره داسې وايو چې يو سړی ستا څخه قرض واخلي بيا چې د قرض وخت پوره شو او ته پوهه شوې چې د قرضه وړي لاس

تنگ دی او نشي کولي چې ستا قرض ادا کړي نولر صبر او زغم
اوکړه او یا ورته خپل حق وېښه ټول او یا یوه برخه دهغې که
چیرته دې دا نیک او غوره عمل تر سره کړ نو ډیر خپرونه به لاس
ته راوړي او د قیامت په ورځ د سختیو او کړاونو څخه به روغ رمت
پاتي شي.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي:
 نبي کریم صلی الله عليه وسلم ویلي دي: دوکه مار زمونږ له
 ټولگي څخه نه دی.

تشریح:

یوه ورځ نبي کریم صلی الله عليه وسلم بازار ته تللی و، په یو
 سپري ورتیر شو چې د غنمو ډیری یې خرڅلاو ته ایښی و، مگر د
 باران څاڅکو د هغه ډیری لوند کړی و نو هغه سپري هغه لواند
 غنم په خپل ډیري کې پټول تر څو خلکو ته ښکاره نه شي، نبي
 کریم صلی الله عليه وسلم د هغه په دوکه باندي پوهه شونو خپل
 لاس پې د هغه په ډیري کې دننه کړ، پوهه شو چې لاندي غنم
 لوانده دي نبي کریم صلی الله عليه وسلم هغه سپري ورتلو او ورته
 یې وویل:

«أفلا جعلته فوق الطعام كي يراه الناس، من غشنا فليس منا.»

ژباړه: لوانده غنم دي د ډیره کي په سرولي نږدې چې خلکو ته
 ښکاره شي، هغه څوک چې دوکه کوي زمونږ له ټولگي څخه نه دی.

مطلب يې دادی: چې پيرونکی بايد په خرڅلاو کې رښتني او خير خواه وي، د خپل مال هغه ستاېنه به نه کوي کوم چې د حقيقت سره اړخ نه لگوي او نه بايد د خپل مال عيب او نقصان پټ کړي او نه بايد د خپل مال قيمت او بيه لوړه کړي، په دې مبارک حديث کې ددي ذليه خوې او گناه څخه سخته منع راغلي ده هيڅ يو مسلمان لره هيڅ شرعي جواز نشته چې په پير او پلور کې و غيره کې دوکه اوکړي ځکه چې هر ډول دوکه کول حرام دي.

د ابو امامه رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي:
 نبي کریم صلی الله عليه وسلم ويلې دي: هغه څوک چې د
 بل مسلمان حق د قسم خوړلو په مټ ځانته کړي نو الله
 پاک د هغه لپاره د دوزخ حکم او فيصله کړې ده او جنت
 يې ورباندي حرام کړې دی، یو سړي وويل: ای د الله پاک
 پیغمبره! که ډیر لږ حق وي؟ نبي کریم صلی الله عليه وسلم
 وويل: اگر د اراک ونې لښته هم وي.

تشریح:

د اسلام مبارک دین د خلکو حقونو ته ډیره پاملرنه کړې ده،
 زمونږ لپاره هیڅ شرعي جواز نشته چې مونږ د بل چا حق په ناحقه
 سره واخلو برابره خبره ده چې دا حق مال وي یا بل څه وي.

په دې مبارک حدیث کې مونږ ته نبي کریم صلی الله عليه
 وسلم د خلکو د حقونو اخستلو څخه په سختی سره منع کوي او
 خبر راکوي که یو څوک د بل چا حق د قسم خوړلو په مټ خپل
 ځانته کړي نو الله پاک به یې د دوزخ اور ته داخل کړي او جنت

به ورباندي حرام کړي، کله چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم
ملګرو دا حدیث واوریدلو نو پوښتنه یې اوکړه چې ای د الله پاک
پیغمبره که چیرته دا حق ډیر لږ وي؟ نو نبي کریم صلی الله علیه
وسلم ورته وویل: اگر که دا حق د اراک ونې د لښتې برابر هم وي
اراک د مسواک ونه ده دهغې د لښتې نه مسواک جوړیږي.

ابو موسی اشعري رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وایي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم هغه او ورسره معاذ رضي الله عنهما یمن ته لیرلو، داسې یې ورته وویل: آسانی کوې، سختي مه کوې، زیري او خوشخبري ورکوي، نفرت مه خپره وې، دیو بل خبره مني، اختلاف مه کوې.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم خپل دوه ملگري د لوی شان خاوندان ابو موسی اشعري او معاذ بن جبل رضي الله عنهما یمن ته لیرلو تر څو یمنیانو ته د دین بڼونه اوکړي نو مخکې د دینه چې هغوی د یمن په سفر روان شي نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته دا نصیحتونه او سپارښتنې اوکړې:

لمړی نصیحت: آسانی کوئ سختي مه کوئ مطلب دادی چې د خلکو سره په چال چلند کې نرمي کوئ سختي مه کوئ هغوی ته خبر ورکړئ چې د الله پاک دین آسان دی چې هیڅ ډول سختي نلري.

دوهم نصیحت: زیري او خوشخبري ورکوئ، نفرت مه خپره وئ، مطلب دادی چې خلکو ته د زیري او خوشحالي او د الله پاک د مهربانۍ خبرې کوئ او هیڅ ډول نفرت مه خپره وئ چي خلک د

دين او ايمان خخه سر غرونه ونه كړي.

دریم نصیحت: د یو بل خبره مني او د اختلاف خخه ډه ډه او کړی،
مطلب دادی چې د یو بل سره مینه او محبت او د یو بل خبره ومنی
تر خود اختلاف او جنگ جگړې نه او ژغورل شی او دوستانه مو
دوام پیدا کړي.

ددي خبرې نه زمونږ لپاره دا گټه په ډاگه کيږي چې یو ملگری
به د بل ملگری سره مینه او محبت کوي د هغه خبره به مني تر خو
خبره یې د شریعت موافق وي او هغه خوک چې د ملگرو سره جنگ
جگړي او اختلاف کوي نو هغه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د
لارښوني خخه سر غرونه کوي.

د ابو موسی اشعري رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وایي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: هغه څوک چې په مونږ وسله را واړه وي زمونږ له ټولگي څخه نه دی.

تشریح:

امن امان د الله پاک په پير زوينو کې يوه لويه پير زوينه او د سوکاله ژوند تيره ولو لپاره ډيره اړينه ده، الله پاک په خپلو بندگانو باندي د امن امان پير زوينه ته په کتنې سره داسي ویلي دي:

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝۳ الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝۴﴾^(۱).

ژباړه: نو لازم دي چې دوی د دې کور د رب عبادت وکړي، هغه (رب) چې دوی ته یې له لوږې نه (د بچ کولو لپاره) طعام ورکړی دی او دوی ته یې له وېرې نه (د ساتلو لپاره) امن (او بې خوږي) ورکړی ده.

(۱) سورة قريش، الآيات: ۳-۴.

او ددي لپاره چې د ټولني په چاپريال کې امن و امان خوندي پاتي شي، نبي کریم صلی الله عليه وسلم د ټلني هر اوکړي ته ويره ورکوي تر څو په نورو خلکو باندې د هغوي د ويره ولو په خاطر او په ټولنه کې د ويري خپره ولو په خاطر وسله راپورته نه کړي، همدغه شان د مسلمانانو د بادشاه په خلاف بايد د عامو اوگړو د پارولونه بايد ډه ډه اوکړي ځکه چې په دې سره امن و امان له مينځه ځي او د مسلمانانو ټولني ته بيلابيل کړاونه راځي.

د نبي کریم صلی الله عليه وسلم په دې خبره کې چې:

«مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا»

ژباړه: هغه څوک چې په مونږ وسله را واړه وي زمونږ له ټولگي څخه نه دی.

دا ښکاره دليل دی چې ددي عمل تر سره کول د جرم او د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د پیروي څخه سر غړونه او لويه گناه ده.

د عبد الله بن مغفل رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم د گتکیو د واره ولو څخه منع کړې ده ځکه چې په دې سره نه بنکار کيږي، او نه دشمن ته څه زیان اړه وي بلکه غابونه ماتوي او سترگي بوتې اوباسي.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم خورا په ډیر حرص سره کوشش او زیار کړی دی تر څو خلکو ته د هغه څه په هکله زده کړه او بڼونه ورکړي کوم چې د هغوې لپاره په دین دنیا او اخرت کې گټور تمام شي، په همدې خاطر الله پاک د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ستاینه کړې ده: د الله پاک وینا ده:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱)

ژباړه: يقيناً يقيناً تاسو ته له هم ستاسو له جنسه نه رسول راغلی دی، هغه څه چې تاسو په تکليف کې اچوي؛ پرده ډېر سخت (او درانه) دي، ستاسو (د هدايت) لپاره پر تاسو باندي ډېر حرصناک دی،

(۱) سورة التوبة، الآية: ۱۲۸.

په مومنانو باندې ډېر نرمي کونکې، ډېر مهربان دی.

د الله پاک وينا ده:

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ، وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (١٦٤) (٢).

ژباړه: خاخوا په رښتيا سره الله په مومنانو باندې احسان کړی دی کله چې يې دوی ته د همدوی له نفسونو (جنس) څخه يو رسول راوړلېږه، چې دوی ته د هغه ايتونه تلاوت کوي او دوی پاکوي او دوی ته د کتاب او حکمت (سنت) تعليم ورکوي او يقيناً دوی له دې نه مخکې په ښکاره گمراهۍ کې وو.

په دې مبارک حديث کې نبي کریم صلی الله عليه وسلم ديو بد کار څخه منع کړې ده کوم چې به د جاهليت په زمانه کې تر سره کيدلو: هغه د گتکيو وښتل و نبي کریم صلی الله عليه وسلم د هغې منع او کره او د هغې سبب يې هم بيان کړ هغه دا چې: د گتکيو په وښتلو کې هيڅ ډول گټه شتون نلري نه ورباندې ښکار کيږي او نه دښمن ته زيان رسولى شي بلکه غاښونه ورباندې ماتيږي او سترگي ورباندې راوځي.

د نبي کریم صلی الله عليه وسلم دا منع عامه ده ټولو خلکو ته لويې دي که واړه شامله ده مگر ورو ماشومانو ته د دي وصيت ډير کول پکار دي ځکه چې دا لوبه اکثر د ماشومانو تر مينځ کيږي.

(٢) سورة آل عمران، الآية: ١٦٤.

د انس بن مالک رضي الله عنه خخه روايت دی هغه وايي:
 ما د نبي کریم صلی الله علیه وسلم لس کاله خدمت اوکړ،
 ماته يې اف کلمه هم نه ده ويلې.

تشریح:

کله چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د مکې مکرمې خخه
 مدینې منورې ته هجرت اوکړ، د انس بن مالک رضي الله عنه مور
 ورته انس بن مالک رضي الله عنه راوستلو عمر يې لس کاله و، نبي
 کریم صلی الله علیه وسلم ته يې وويل: ای د الله پاک پیغمبره! دا زما
 ځوې انس دی ستا د خدمت لپاره مي راوستلو، نبي کریم صلی الله
 علیه وسلم ورته بڼه راغلاست وويل: د همدغه ورځې خخه انس
 بن مالک رضي الله عنه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په خدمت
 کولو پیل اوکړ د هغه کارونه او اړتياوي به يې پوره کولې هميشه
 به د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره ملگری و، او ډیری وخت به
 يې د هغه خدمت کولو.

په دې مبارک حديث کې مونږ ته انس بن مالک رضي الله عنه د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د ښو اخلاقو بيان کوي وايي: لس کاله مي د نبي کریم صلی الله عليه وسلم خدمت اوکړو خو په دې لسو کلونو کې ما د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د خولې څخه د افف کلمه هم نه ده ويلې دا حديث د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د لوړو او ښاپسته اخلاقو ښکارندوينه کوي نبي کریم صلی الله عليه وسلم به د خپلو ټولو ملگرو سره د ښو او لوړو اخلاقو چلند کولو ددي مبارک حديث نه مونږ دا گټه اخستلی شو چې مونږ بايد هم د خپلو ملگرو، کارگرو او خادمانو سره د ښو اخلاقو چلند اوکړو ځکه هغوي هم زمونږ په خير نسانان دي مونږ يې بايد عزت او احترام اوکړو او د هغوي حقوق ادا کړو.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: په تاسې کې چې يو څوک د خپل ځای څخه پاڅي او بيا بيرته هغه ځای ته راشي نو د هغه د خپل ځای ډير حقدار دی.

تشریح:

زمونږ د اسلام مبارک دين بشپړ، کامل او پوره دی هره کوچنۍ او لويه هغه خبره چې مونږ ته د دنيا او اخرت په برخه کې گټه رسوي بيان کړې او تشریح کړې ده په دې مبارک حديث کې نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ ته د ناستې اړوند د يو ادب لار بڼونه کوي هغه ادب دادی چې کله يو څوک په ناسته کې د خپل ځای څخه پاڅيږي او بيا بيرته هغه خپل ځای ته راشي نو همدغه سړی د خپل ځای ډير حقدار دی او د بل چا لپاره شرعي جواز نشته چې د هغه نه د هغه ځای ونيسي بيلکه هغه ته به خپل ځای پرېږدي.

دا شرعي حکم ټولو ځايونو ته شامل دی که هغه ځای د ناستې په مسجد کې وي يا د علم د زده کړې لپاره په مدرسه کې د ناستې ځای وي په دې ټولو کې هغه څوک ددې ځای حقدار وي چې

خوک ورباندي د لمړي ځل لپاره ناست وي که چيرته هغه د خپل ځاي څخه پاڅيږي او بيا بيرته خپل ځاي ته راشي نو همدغه يې حقدار دی مگر که ډيروخت بعد راشي نو بيا يې حقدار نه دی ددي مثال لکه يوخوک د خپل ځاي نه ماسپښين پاڅيږي چيرته لار شي او بيا هغه ځاي ته د مازديگريا مابښام يا سباته راشي نو بيا د هغه ځاي حقدار نه دی ځکه چې ډيروخت يې بل ځاي تير کړی دی.

پاملرنه: ناستې د ځاي په سر د هلکانو تر مينځ ډير جنگ جگړه راځي په کورونو کې يا د علم د زده کړې لپاره په مدرسو وغيره کې که چيرته مونږ شرعي ادا بو ته پاملرنه او کړي او په هغې عمل او کړونو جنگ جگړي به پاي ته ورسېږي او زمونږ تر مينځ به مينه او محبت پيدا شي.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: د یو مسلمان په بل مسلمان باندې شپږ حقونه دي: کله چې ورسره مخامخ شي نو سلام واچوي، او کله چې ورته بلنه ورکړي باید قبوله کړي، که چې ورنه مشوره وغواړي باید خیر خواهي اوکړي او کله چې پرنجی اوکړي باید ځواب یې ورکړي، او کله چې مریض شي باید د روغ رنځور پوښتنه یې اوکړي، او کله چې مړ شي باید جنازه یې اوکړي او دفن یې کړي.

تشریح:

د یو مسلمان په بل مسلمان باندې ډیر حقونه دي، چې یو څو اړین حقونه یې په دې مبارک حدیث کې بیان شوي دي:

لمړی حق: سلام اچول کله چې ته د خپل مسلمان ورور سره مخامخ شي باید سلام واچوي او که هغه درته سلام اوکړي باید ته د سلام ځواب ورکړئ.

دوهم حق: کله چ تاته بلنه درکړي باید د هغه بلنه اومني خاصکرد واده بلنه ته یې خاخا ورشي.

دریم حق: کله چې درنه یوه مشوره اوغواړي باید د هغه خیر خواهی اوکړئ.

خلورم حق: کله چې هغه پرنجی اوکړي او (الحمد لله) وایي:
باید د پرنجی خواب په (یرحمک الله) سره ورکړئ او هغه بیا بیرته
باید ورته (یهدیکم الله ویصلح بالکم) ووايي.

پنځم حق: د روغ رنځور پوښتنه کول، کله چې یو مسلمان
مريض شي په بل مسلمان باندي د هغه پوښتنه کول حق دی ځکه
چې مريض د هغه په لیدلو سره خوشحالېږي او زړه ته یې سکون
راځي او د الله پاک لخوانه نه د اجر او ثواب څخه برخمن کېږي.

شپږم حق: د مسلمان جنازه کول او د دفن کولو په خاطر یې
قبرستان ته وړل په دې کې ډیر لوی خیر دی د مړي لپاره د ژوندو
دعاګاني او د ژوندو لپاره د الله پاک لخوانه اجر ونه او ثوابونه تر لاسه
کېږي.

د ابو سعید خدری رضی الله عنه څخه روایت دی هغه وایي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: لارې ته خپل حق ورکړی، ملگرويې پوښتنه اوکړه چې د لارې حق څه دی؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم وویل: ښکته گتل، او چاته ضرر نه ورکول، او د سلام ځواب ورکول، د نیکی حکم کول او د بدې څخه خلک منع کول.

تشریح:

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په زمانه کې خلک د لارو کوڅو په سر کې کیناستل، خبرې اترې به یې کولې، نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل: تاسې په لارو کوڅو کې مه کینی! هغوی ورته وویل: ای د الله پاک پیغمبره! مونږ اړتیا لرو تر څو خپلې ناستې اوکړو! نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل: بیا نو د لارو حق ادا کړی! هغوی ورته وویل: د لارو څه دی؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته د لارې څلور حقونه بیان کړل:

لمړی حق: خپل نظرونه ښکته ساتی، هغه څوک چې د لارې په سر ناست وي او کوم یو کور بیرته وویني نو باید چې هغه گورته ونه گوري بلکه خپل نظر ښکته کړي، د الله پاک وینا ده: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُؤْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (۱).

ژباړه: ته مومنانوته ووايه چې خپلې سترگې دې (له نامحرمونه) تپتې ساتي او د خپلو فرجونو (شرم ځایونو) ساتنه دې کوي، دا د دوی لپاره ډېر

(۱) سورة النور، الآية: ۳۰.

پاکیزه دي، بېشکه الله ښه خبردار دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي.

دوهم حق: هیچاته تکلیف او ضرر نه رسول هغه دا چې لاره به نه تنگوي ترڅو خلک ورباندي په اسانه تگ راتگ او کړي، همدغه شان په لارو کوچو کې خزلې گندونه وغیره نه اچول ترڅو خلکو ته تکلیف ونه رسېږي.

دریم حق: د سلام ځواب ورکول، ځکه چې یو څوک روان وي باید په ناستو خلکو سلام واچوي او هغوې یې باید ځواب ورکړي د سلام اچول سنت او ځواب ورکول یې واجب دي، د الله پاک وینا ده:

﴿وَإِذْ حِجَّتُمْ بِنَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ (۸۱) ﴿۲﴾.

ژباړه: او کله چې تاسو ته په سلام ویلو سره دعا وکړې شي، نو تاسوله هغې نه غوره جواب ورکړئ، یا همغه ور وگرځوئ بېشکه الله د هر شي ښه حساب کوونکی دی.

څلورم حق: په د نیکۍ حکم کول او د بدۍ نه منع کول، د الله پاک وینا ده:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۷۱) ﴿۳﴾.

ژباړه: او مومن سړي او مومني ښځې، د دوی ځیني د ځینو نورو دوستان دي، دوی د نېکۍ حکم کوي او له بدۍ نه منع کوي او لمونځ قایموي او زکات ورکوي او د الله او د هغه د رسول اطاعت کوي، دغه کسان (چې دي) ضرور به الله پر دوی رحم وکړي، بېشکه الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی.

(۲) سورة النساء: الآية ۸۶

(۳) سورة التوبة، الآية: ۷۱.

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما خخه روايت دى هغه وايي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم ويلې دي: د يو مسلمان لپاره هيڅ مناسب نه ده چې دوه شپې تيرې كړې مگر خپله ليكل شوې وصين نامه بايد ورسره وي.

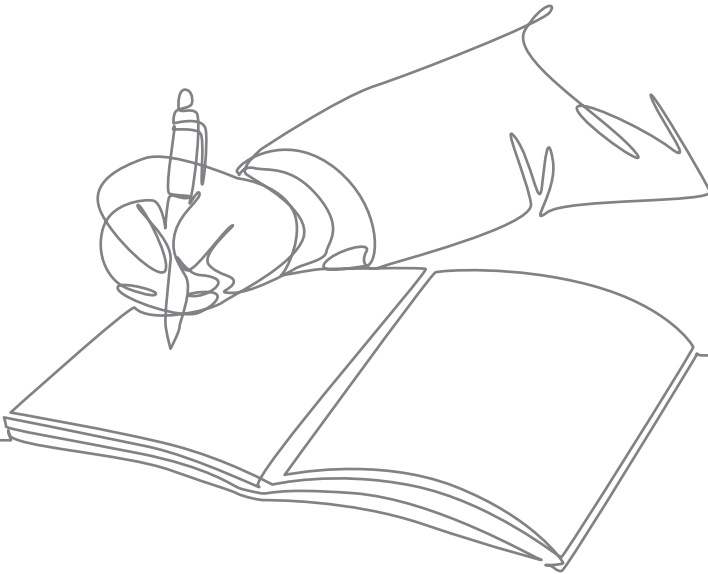
تشریح:

دا حديث د وصيت په ليكلو باندي دليل دى هغه څوك چې هغه باندي قرضه وي يا يې ورباندي واجب زكات وي يا ورسره د يو چا امانت وغيره وي نو په هغه باندي وصيت ليكل واجب دي، او كه چيرته ورباندي واجب حق نه وي نو په هغه باندي وصيت ليكل واجب نه دى مگر غوره دي، لكه چې يو څوك وصيت وليكې چې زما د مال دريمه يه ددينه هم كمه برخه په نيكو كارونو كې بايد خرچ كړل شي.

پاملرنه: وصيت د لږ مال لپاره هم اړين دى لكه يو څوك د بل چانه قرض واخلي اكر ډير كم او لږ وي يا يو سامان د چانه واخلي پ دې شرط چې قيمت به يې لږ ورځي روستو دركوم اكر

که ډیر لږ او کم قیمت والا سامان وي باید په اړه یې وصیت ولیکي.

پاملرنه: د وصیت لیکلو لپاره کوم خاص لفظونه شتون نلري بلکه وصیت کونکي به په واضحه طریقه چې عام خلک ورباندې پوهیږي خپل وصیت ولیکي که هغه لیکل په پانډه باندې وي یا بریښنايي لیک باندې وي یا تلفوني پیغام باندې وي یا یې د خبرو په بڼه خپل وصیت یو چاته ویلی وي دا ټول د وصیت په معنا کې راځي.

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: الله پاک تاسې په پلرونو باندي د قسم کولو څخه منع کړي یاست، که یو څوک قسم کي باید د الله پاک په ذات قسم اوکړي او کنه نو باید چپ پاتي شي.

تشریح:

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ملګرو د اسلام په پیل کې د جاهلیت د زماني قسمونه په خپلو پلارانو، په شرافت، او په امانت وغیره باندي کولو، نونبي کریم صلی الله علیه وسلم هغوې له دې کار څخه منع کړل، عمر رضي الله عنه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا خبره اوریدلې وه نو سمدست یې د هغه خبره اومنله او بیا یې په خپله ژبه باندي د غیر الله قسم نه دی کړی، عبد الله بن عمر رضي الله عنهما وايي: عمر رضي الله عنه وويل: په الله پاک لوره کوم چې کله ما د نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا خبره واوریدله نو د هغه نه را په ديخوا ما هيڅکله په غیر الله قسم نه دی کړی. او همدا د هر مسلمان وجیبه ده چې کله د الله پاک حکم واورې باید سمدست یې پرته د تاخیر او شک څخه عملي کړي. په دې زمانه کې په غیر الله باندي د قسم کولو ډولونه لکه ځنې خلک

وايې: ستا په ژوند مي دې قسم وي، يا داسې وايې: چې په نبي زما قسم يا وايې په كعبه زما قسم وغيره، دا ټول حرام او د الله پاك سره شريك جوړه ول دي.

عبد الله بن عمر رضي الله عنهما د يو سړي نه واوريدل چې هغه په كعبه باندي قسم او كړ! عبد الله بن عمر رضي الله عنهما ورته وويل: په پرته د الله پاك د ذات نه په بل چا قسم مه كوه، ما د نبي كريم صلى الله عليه وسلم نه اوريدلي دي هغه ويل:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». رواه أحمد وأبو داود والترمذي (1)

ژباړه: چا چې د الله پاك د ذات نه پرته په بل چا قسم او كړنو هغه بيله شكه كفر او شرك او كړي.

(1) أخرجه أحمد (٢٤٩/١٠) برقم (٦٠٧٢)؛ وأبو داود في كتاب الإيمان والنذور، باب في كراهية الحلف بالآباء، برقم (٣٢٥١)؛ والترمذي في أبواب النذور والإيمان، باب ما جاء في كراهية الحلف بغير الله، برقم (١٥٣٥)، وقال: حديث حسن؛ وصححه الألباني في «إرواء الغليل» (١٨٩/٨) برقم (٢٥٦١).

د ابو هريره رضي الله عنه خخه روايت دی، هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم هيڅکله د يو خوراک عيب نه دی ویلی، که خوښ شوی خوړلی دی او که خوښ شوی يې نه دی پرینسی يې دی.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم د ډیرو ښو اخلاقو څښتن و، همیشه بې ښې خبرې اترې خوښیدلې او بدې خبرې اترې به يې نه خوښولې.

په دې مبارک حدیث کې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم یو ښه خوړی او اخلاق هغه دادی چې کله به هغه ته یو خوراک کینډول شو، نو هغه به يې هيڅکله عيب او بد نه ویلو، داسې به يې نه ویل: چې دا خوراک خوړی دی یا پوخ نه دی یا ښه نه دی یا يې مالګه کمه ده یا ډیره ده وغیره وغیره داسې هيڅکله نه ویل: بلکه د هغه عادت داو: که خوراک به يې خوښ شونو هغه به يې خوړولو او که به يې خوښ نه شونو هغه به يې پرینډولو مګر دهغې عيب او بد به يې نه ویلو.

مونږ بايد هم د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د نبو اخلاقو
پیروي او کړو هیڅکله د یو خوراک عیب او بد ونه وایو، بلکه د الله
پاک ستاېنه او کړو او د هغه شکر ادا کړو همیشه بڼې خبرې اترې
او کړو.

د براء بن عازب رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي:
 نبي کریم صلی الله علیه وسلم په ټولو خلکو کې ډیر
 ښایسته او د ښو اخلاقو څښتن و، په ونه نه ډیر اوږد او نه د
 ډیر لنډ و.

تشریح:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم په ټولو خلکو کې د ډیرو ښو
 اخلاقو څښتن و، په همدې هکله د الله پاک وینا ده: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
 عَظِيمٍ﴾ (۴) (۱).

ژباړه: او بېشکه چې ته یقیناً په ډېرو لویو اخلاقو باندې (فايز) یې.

د ښو اخلاقو سره بیره د ډیرې ښکلا خاوندو، په همدې هکله براء
 بن عازب رضي الله عنه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم په ټولو
 خلکو کې ډیر ښایسته او د ښو اخلاقو څښتن و په ونه نه ډیر اوږد او
 نه د ډیر لنډ و، په یو بل روايت کې براء بن عازب رضي الله عنه وايي:
 (كان صلي الله عليه وسلم مربوعاً، بعيد ما بين المنكبين، له شعر يبلغ
 شحمة أذنيه، رأته في حلة حمراء، لم أر شيئاً أحسن منه) (۲).

(۱) سورة القلم، الآية: ۴.

(۲) أخرجه البخاري في كتاب المناقب، باب صفة النبي صلى الله عليه وسلم، برقم (۳۵۰۱)،
 ومسلم في كتاب الفضائل، برقم (۲۳۳۷/۹۱).

ژباړه: د نبي کریم صلی الله علیه وسلم غونډه منډه ونه وه او د دواړو اوږو تر مینځ یې د قدر وړ پراخې وه د سر مبارک ویبستان یې د غوږونو تر نرمو رسیدل په سره چوغه کې می ولید د ښاښت یې هیڅ سیال نه و.

امام بخاري او مسلم د انس رضي الله عنه روایت نقل کړی دی هغه وايي: **(كان رسولُ الله صلى الله عليه وسلم أزهرَ اللونِ)** (3).

ژباړه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ګلابي رنگ چې سپین رنگ یې د سور رنگ سره ګډون لرولو.

ابو هريره رضي الله عنه وايي: **(كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أبيضَ كأنما صيغَ من فضةٍ)** (4).

ژباړه: نبي کریم صلی الله علیه وسلم سپین رنگ و لکه د سپینو زرو جوړ.

جابر بن سمره رضي الله عنه وايي: **(رأيتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم في ليلةٍ إضحيانٍ - يعني في ليلةٍ مُقَمِرَةٍ مضيئةٍ - فجعلتُ أنظر إليه وإلى القمر، فلَهُو عندي أحسنُ من القمر)** (5).

ژباړه: ما نبي کریم صلی الله علیه وسلم د سپوږمي په رڼا کې د شپې ولید، بیا می سپوږمی ته وکتل نبي کریم صلی الله علیه وسلم راته د سپوږمی څخه ډیر ښکلی ښکاره شو.

(۳) أخرجه البخاري في كتاب المناقب، باب صفة النبي صلى الله عليه وسلم، برقم (۳۵۴۷)؛ ومسلم في كتاب الفضائل، برقم (۰۳۳۲).

(۴) أخرجه الترمذي في «الشمائل المحمدية» برقم (۱۲)، وصححه الألباني في «الصحيحة» برقم (۲۰۵۳).

(۵) أخرجه الترمذي في كتاب الأدب، باب ما جاء في الرخصة في لبس الحرمة للرجال، برقم (۳۰۴۱)، وقال: هذا حديث حسن غريب، وصححه الألباني في مختصر الشمائل ص ۸.

د عمرو بن عاص رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي:
 ما دني کریم صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه اوکړه چې
 څوک درته ډیر خوښ دی؟ هغه راته وویل: عائشه رضي الله
 عنها ما ورته وویل: په سرپو کې؟ هغه راته وویل: د عائشې
 پلار رضي الله عنهما، ما ورته وویل: بیا څوک؟ هغه راته
 وویل: بیا عمر بن خطاب رضي الله عنه.

تشریح:

د نبي کریم صلی الله عليه وسلم ملگری عمرو بن عاص رضي
 الله عنه د لوړ مقام او شان صحابي دی، په دې مبارک حديث کې
 هغه مونږ ته وايي: چې ما د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه
 پوښتنه اوکړه چې څوک درته ډیر خوښ دی؟ هغه راته وویل چې
 عائشه رضي الله عنها ما ورته وویل: په سرپو کې؟ هغه راته وویل:
 د عائشې پلار رضي الله عنهما، ما ورته وویل: بیا څوک؟ هغه راته
 وویل: بیا عمر بن خطاب رضي الله عنه.

په دې مبارک حديث کې د عائشې او ابوبکر او عمر رضي الله
 عنهم ډیر لوی او ځانگړی فضيلت او غوره والی بيان شوی دی هغه
 دا چې دوي ټول نبي کریم صلی الله عليه وسلم ته ډیر خوښ او
 محبوب وو.

پاملرنه: د اهل سنت والجماعت عقیده داده چې په ټولو صحابه کرامو کې غوره څلور کسان دی او د هغوي غوره والی د هغوي د خلافت په څير دی معنا داده چې تر ټولو غوره ابو بکر صديق، بيا عمر فاروق، بيا عثمان او بيا علي رضي الله عنهم دی.

دوي د محمد صلی الله عليه وسلم په امت کې تر ټولو غوره دي، او زموږ ديني وجيبه د ټولو صحابه کرامو په هکله هغه داده چې مونږ بايد د ټولو سره مينه او محبت اوکړو او د هغوي احترام، قدر او عزت اوکړو الله پاک دې د هغوي ټولو څخه راضي شي.

انس بن مالک رضي الله عنه خخه روايت دى هغه وايي:
 نبي كريم صلى الله عليه وسلم به دا دعا ډيره غوښتله: «اللَّهُمَّ
 آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

تشریح:

دعا غوښتل په نیک عملونو کې تر ټولو لوې نیک عمل دی او د بنده په زړه کې د الله پاک د عظمت لوې او توحید ښکارندوینه کوي او د الله پاک د مهربانۍ، بښنې خوښۍ، مینې، قبولیت او د ورکړې سبب گرځي، بيله شکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم به ډیرې دعاګاني غوښتلې چې د حدیث په کتابونو کې لکه صحاح سته صحیح بخاري او مسلم سنن ترمذی، سنن ابو داود، سنن ابن ماجه وغیره کې نقل شوې دي.

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د دعاګانو له جملې څخه یوه غوره داده:

«اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

ژباړه: ای زما پروردګاره ماته په دنا او آخرت کې خپرونه راکړئ او د دوزخ د اورنه راته خلاصون راکړئ.

دا دعا څکه لویه او عظیمه دعا ده چې په دې کې د دنیا او آخرت
ټول خیرونه را جمع شوي دي.

شیخ عبد الرحمن سعدي رحمه الله ویلي دي: په دنیا کې حسنه
معنا هر هغه بڼه او گټور څیزونه تر لاسه کول کوم چې د یو
انسان لپاره اړین وي لکه خور او پراخه رزق، گټوره بڼه، نیکان
بچي، د زړه سکون او خوشحالي، گټور علم، نیک عمل وغیره.

او د آخرت حسنه معنا داده: چې د قبر او آخرت د کړاونو څخه
خلاصون تر لاسه کول او د الله پاک رضا حاصلول او د جنت همیشه
نعمتونو ته ځان رسول او خپل پروردگار ته قربت حاصلول.

او دا ټول نعمتونه په دې دعا کې را جمع شوي دي په همدې
خاطر به نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا دعا ډیره غوښتله.

د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ويلې دي: کله چې يو انسان مړ شي دهغه ټول عملونه پرې او بند شي مگر درې عملونه يې نه پرې کيږي يو جاري صدقه او خيرات، بل گټور علم، او بل نیک بچي چې دهغه لپاره دعاگاني غواړي.

تشریح:

الله پاک خپلو بندگانوته د نیک عملونو تر سره کولو حکم کړی دی تر څو خپل پروردگار ته نیژدې شي دهغه رحمتونه او مهرباني تر لاسه کړي او دهغه د فېر او عذابونه څخه خلاصون اومومي.

په دې مبارک حديث کې مونږ ته نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا خبرداری راکړی دی چې هر کله يو څوک مړ شي دهغه ټول پرې او بند شي مگر درې عملونه يې داسې دي چې هغه نه بنديږي بلکه د مرگ څخه بعد ورته دهغې اجر او ثواب رسېږي:

لمړی عمل: جاري صدقه او خيرات کول، لکه يو شاه کښنستل نو هر څوک چې ددې شاه نه گټه تر لاسه کوي اجر او ثواب به ددې شاه کښنستونکي ته رسېږي او هغه به په قبر کې پروت وي.

همدغه شان مسجدونه، شفاخاني، مدرسي جوړه ول قرآن كريم
چهاپ كول او د هغې تقسيمول و غيره.

دوهم عمل: گټور علم چې نور خلك ترينه گټه پورته كړي،
هغه خوك چې يوقوم ته د سمې لارې بڼونه او كړي يا يو گټور
كتاب اوليكي، يا د هغې په چهاپ كولو او تقسيمولو كې برخه
واخلي نو ددي عمل اجر او ثواب به هغه ته د مرگ څخه بعد هم
رسيري.

دريم عمل: نيك بچي نارينه وي كه بنځينه وي كله چې يو
خوك د خپلو بچو سمه پالنه او كړي يا يوه بنځه خپل بچي سم
اوپالي نو د هغه بچو هر نيك كې د مور او پلار برخه وي همدغه
شان نيك بچي مور او پلار ته دعا گاني هم كوي چې اجر او ثواب
يې د هغوې مور او پلار ته رسيري.

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما څخه روايت دی، هغه وايي: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: هر بنده به د قیامت ورځ په هغه حالت راپاڅیږي په کوم حالت چي مړ شوی و.

تشریح:

دا مبارک حدیث د نبی خاتمی په هکله مونږ ته لارښوونه کوي ښه خاتمه دا هغه لویه خبره ده چې د صحابه کرامونه واخله د هرې زمانې د نیکانو بندگانو ورته ډیره پاملرنه ده.

د نبی خاتمی معنا داده چې یو بنده په ښه حالت د ایمان او نیک عمل سره ددې فاني دنیاګۍ څخه خپلې سترګې پټې کړي او د ایمان په حالت کې د خپل پروردگار سره مخامخ شي.

په دې مبارک حدیث کې نبي کریم صلی الله علیه وسلم مونږ دا لارښوونه کوي چې هر بنده به د قیامت ورځ په هغه حالت راپاڅیږي په کوم حالت چي مړ شوی و: که یو څوک د حج او عمرې په حالت مړ شوی وي هغه به د احرام په حالت کې راپاڅیږي او که یو څوک چې د الله پاک د ذکر او یاد په حالت

کې مړ شوی وي نو هغه به د الله پاک د ذکر کولو په حالت کې راپاڅیږي او که یو څوک الله پاک مه کړه د گناه په حالت کې مړ شوی وي نو هغه به د گناه په حالت کې راپاڅیږي، په همدې خاطر په مونږ واجب دي چې د نیک عملونو کوشش او کړي او د بدو عملونو څخه ډه ډه اوکړو خپل وختونه د الله پاک په ذکر او بندگی کې تیر کړو تر څو اخره خاتمه مو بڼه شي او د قیامت په ورځ د الله پاک د مهربانۍ جوگه شو.

١. عن عبدِ اللهِ بنِ عُمرَ بنِ الخطَّابِ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «بُني الإسلامُ على خمسٍ: شهادةِ أنْ لاَ إلهَ إِلاَّ اللهُ، وأنَّ محمَّدًا رسولُ اللهِ، وإقامِ الصلاةِ، وإيتاءِ الزَّكاةِ، والحجِّ، وصومِ رمضانَ». متفق عليه
٢. عن أنسِ بنِ مالكٍ رضي الله عنه قال: سئِلَ النبيُّ صلى الله عليه وسلم عن الكبائرِ، فقال: «الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وشهادةُ الزُّورِ». متفق عليه
٣. عن عبدِ اللهِ بنِ عمرو رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «المُسلِمُ: مَنْ سَلِمَ المُسلِمُونَ مِنْ لسانِهِ وَيَدِهِ». متفق عليه
٤. عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «آيَةُ المُنَافِقِ ثلاثٌ: إِذا حَدَّثَ كَذَبًا، وَإِذا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذا أُوْتِمِنَ خانَ». متفق عليه
٥. عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «بين الرجل وبين الشِّرْكِ والكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ». رواه مسلم
٦. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «المُؤْمِنُ القويُّ خيرٌ وأحبُّ إلى اللهِ من المُؤْمِنِ الضعيفِ، وفي كُلِّ خيرٍ». رواه مسلم
٧. عن عثمانَ بنِ عفَّانَ رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَأَسْبَغَ الوُضوءَ، ثُمَّ مشى إلى الصَّلَاةِ المكتوبةِ فصَلَّاهَا مع الجماعةِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ ذنوبَهُ». رواه مسلم

٨. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «من كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ». متفق عليه

٩. عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «لا يدخل الجنة مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ». رواه مسلم

١٠. عن عثمان بن عفَّان رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «خيركم مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». رواه البخاري

١١. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَيَّ اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ». متفق عليه

١٢. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: «أَوْصَانِي خَلِيلِي ﷺ بِثَلَاثٍ: صِيَامٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرُكْعَتِي الصُّحْحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ». متفق عليه

١٣. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثُرُوا الدُّعَاءَ». رواه مسلم

١٤. عن ثابت بن الضَّحَّاك رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ». متفق عليه

١٥. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قال الله تبارك وتعالى: يا ابن آدم، أَنْفِقْ أَنْفِقْ عَلَيْكَ». متفق عليه

١٦. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حَزَنٍ، وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُهَا، إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». متفق عليه

١٧. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُوْمِنُوا، وَلَا تُوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». رواه مسلم

١٨. عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ». رواه مسلم

١٩. عن الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ رضي الله عنه: أنه أهدى إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم صبيداً، فردّه النبي صلى الله عليه وسلم عليه ولم يقبله منه، فلما رأى النبي صلى الله عليه وسلم ما في وجهه من الحزن، قال: «إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلَّا أَنَا حُرْمٌ». متفق عليه

٢٠. عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ». متفق عليه

٢١. عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرُسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا، فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَيْمَةٌ، إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ». متفق عليه

٢٢. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: كان لرجلٍ على رسول الله صلى الله عليه وآله دَيْن، فجاء يتقاضاه وأَعْلَظ، فَهَمَّ به أصحابُ النبي صلى الله عليه وآله: فقال النبي صلى الله عليه وآله: «دَعُوهُ؛ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا». متفق عليه

٢٣. عن أبي قتادة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلْيُنْقِسْ عَنْ مُعْسِرٍ، أَوْ يَضَعْ عَنْهُ». رواه مسلم

٢٤. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا». رواه مسلم

٢٥. عن أبي أمامة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»، فقال رجل: يا رسول الله، وإن كان شيئًا يسيرًا؟ قال: «وإن قضيبيًا من أراك». رواه مسلم

٢٦. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وآله بعثه ومعاذًا إلى اليمن، وقال لهما: «يَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا، وَبَشِّرَا وَلَا تُنْفِرَا، وَتَطَاوَعَا وَلَا تَحْتَلِفَا». متفق عليه

٢٧. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». متفق عليه

٢٨. عن عبد الله بن مُعَقَّل رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وآله تَهَى عن الحَذْفِ، وقال: «إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَيْدًا، وَلَا تَنْكُأُ عَدْوًا، وَلَكِنَّهَا تَكْسِرُ السِّنَّ، وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ». متفق عليه

٢٩. عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: «خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي أَفٍ قَطُّ». متفق عليه.

٣٠. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ». رواه مسلم.

٣١. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللهُ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ».

٣٢. عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ»، قالوا: وما حَقُّه؟ قال: «غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ». متفق عليه.

٣٣. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ». متفق عليه.

٣٤. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ». متفق عليه.

٣٥. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: «مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ، إِنْ اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِلَّا تَرَكَهُ». متفق عليه.

٣٦. عن البراء بن عازب رضي الله عنه، قال: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ وَجْهًا، وَأَحْسَنَهُمْ خَلْقًا، لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ». متفق عليه

٣٧. عن عمرو بن العاص رضي الله عنه، قال: سألتُ النبي ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قال: «عَائِشَةُ»، فقلتُ: مِنْ الرِّجَالِ؟ قال: «أَبُوهَا»، قلت: ثُمَّ مَنْ؟ قال: «ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ». متفق عليه

٣٨. عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: كان أكثر دعاء النبي ﷺ: «اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». متفق عليه

٣٩. عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». رواه مسلم

٤٠. عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ». رواه مسلم

د مضامينو نوم لړ

- لمړی حدیث: اسلام پر (پنځو) بنسټونو جوړ شوی دی.....
- دوهم حدیث: لوی گناهونه.....
- دریم حدیث: کامل مسلمان
- څلورم حدیث: د منافق نبي نبنانې
- پنځم حدیث: د مؤمن او شرک تر مینځ توپیر.....
- شپږم حدیث: قوي او پیاوړی مؤمن
- اووم حدیث: د لمانځه لپاره بشپړ اودس کول.....
- اتم حدیث په نبي کریم صلی الله علیه وسلم باندې دروغ ویل
- نهم حدیث: لویې کوونکې به جنت ته داخل نه شي.....
- لسم حدیث: په تاسې کې غوره څوک هغه دی.....
- یولسم حدیث: دوه کلمې دي.....
- دولسم حدیث: د نبي کریم صلی الله علیه وسلم وصیتونه..
- دیارلسم حدیث: یو بنده الله پاک ته ډیر نیردې وي.....
- څوارلسم حدیث: په یو مؤمن لعنت ویل د هغه قتل کول دي.

- پنخلسم حدیث: ای د آدم بچیه خرچه کوه....
- شپارلسم حدیث: یو ډرمن نه سترې کیري....
- اوولسم حدیث: تاسې تر هغه وخت جنت ته
- اتلسم حدیث: یو سړی دې د بل سړي عورت ته
- نورلسم حدیث: څکه مې ستا ډالی وا نه خسته
- شلم حدیث: چغلخور به جنت ته
- یوودیشتم حدیث: یو مسلمان چې کله یوه ونه ناله کړي....
- دوویشتم حدیث: د حق خاوند باید خبرې اوکړي.....
- درویشتم حدیث: که څوک د قیامت په ورځ
- خلیرویشتم حدیث: هغه څوک چې دوکه کوي.....
- پنځه ویشتم حدیث: هغه څوک چې د بل حق خوري.....
- شپږویشتم حدیث: آساني کوي سختې مه کوي.....
- اوویشتم حدیث: هغه څوک چې پر مونږ
- اته ویشتم حدیث: گټکی مه ولیئ.....

نهه وښتم حديث: لس كاله مي خدمت اوکړ.....
 دیرشتم حديث: کله چې یو څوک د خپل.....
 یو دیرشتم حديث: د یو مسلمان په بل مسلمان.....
 دوه دیرشتم حديث: د لارو حق ادا کړئ.....
 درې دیرشتم حديث: د یو مسلمان لپاره هیڅ مناسب نه ده....
 څلور دیرشتم حديث: الله پاک تاسې منع کوي.....
 پنځه دیرشتم حديث: نبي کریم صلی الله علیه وسلم هیڅکله...
 شپږ دیرشتم حديث: نبي کریم صلی الله علیه وسلم ډیر بڼکلی و
 اووه دیرشتم حديث: عائشه رضي الله عنها راته ډیره گرانه ده...
 اته دیرشتم حديث: د نبي کریم صلی الله علیه وسلم دعا.....
 نهه دیرشتم حديث: کله چې یو انسا مړ شي.....
 څلوېښتم حديث: هر یو انسان به د قیامت په ورځ.....

- دا کتاب د کوچنیانو او لویانو ټولو لپاره اړین او مناسب دی ځکه چې په دې کتاب کې یواځې یا خود الله پاک د کتاب قرآن کریم ایت دی یا نبوي حدیث دی او یاد اهل علمو د کتابونو څخه راخستل شوي گټوري لار بنوني ذکر شوي دي.
- په دې کتاب کې مالند او کوتا حدیثونه راجمع کړي دي دا په دې خاطر چې په یادو یادول یې آسان او گټه عامه شي.
- دا ټول نبوي حدیثونه مي د وضاحت څخه بعد ددي کتاب په پای کې په مسلسل ډول ذکر کړي دي ترڅو په یادو یادول او بیرته لوستل یې آسان شي.
- دا کتاب مي په اصل کې د بچو د تربیت په موخه لیکلې دی او زه سپارښتنه کوم چې په مدرسو، مساجدو، کورونو وغیره کې د همدې کتاب څخه سیالي مقرر کړی شي ترڅو عام او خپور شي.
- آزه ټولو تربیت کونکي مور او پلار، ښوونکي وغیره و ته بلنه ورکوم ترڅو دا کتاب د خپلو بچو، شاگردانو سره ولولي ترڅو د ماشومانو ژبه په نبوي حدیثونو باندې وچلیري او ټول هغه گټور اسلامي اخلاق او آداب زده کړي کوم چې په دې کتاب کې رانغښتلي دي.
- ما د خپل وس او توان سره سم د حدیثونو شرحه کړي او ځېنې معناگانې او کټې مي بیان کړي دي مگر ډیر څه داسي شتون لري چې زما څخه پاتې شوي دي نوموړ، او پلار، ښوونکي وغیره باید زیار اوباسي ترڅو هغه گټوري خبري پیدا کړي.

مُحَمَّدٌ رَسُومُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ

